

ZÁKLADNÍ ŠKOLY

ČERNÁ V POŠUMAVÍ

HISTORICKÝ VÝVOJ OD POČÁTKU DO
ROKU 1990

BEDNÁŘE

BLIŽNÁ

ČERNÁ V POŠUMAVÍ

DOLNÍ VLTAVICE

MOKRÁ

PLÁNIČKA

POHLED DO HISTORIE ŠKOL ZKRÁCENĚ - celkově

Před rokem 1774 byla Černá „přiškolená“ k Hořicím, teprve od tohoto roku zde vznikla tzv.triviální škola, kde se vyučovaly tři základní předměty – čtení,psaní a počty.Vlastní školní budova nebyla k dispozici a vyučovalo se v domě č.26.

V roce 1879 bylo povoleno zřízení druhé třídy, pro kterou byla pronajata místnost v domě č.15.Tehdy bylo v 1.třídě celkem 70 a ve 2.třídě 71 žáků.

V r.1883 se 17.května začalo se stavbou nové školní budovy a koncem srpna byla stavba dokončena.Nová budova byla postavena naproti staré a zhotovena byla jako hrubá kamenná stavba.Byla přízemní, měla dvě školní třídy a tři menší místnosti pro ubytování učitelů a kabinety.

V r.1891 se započalo s nadstavbou poschodí na přízemní školní budovu.Na tehdejší dobu se pracovalo zajímavým způsobem, střecha nebyla sejmuta, ale pomocí heverů a jiných zvedacích zařízení byla vyzvednuta nahoru a pak bylo provedeno vyzdění poschodí.Počet žáků ve škole byl tehdy 199.Ve školní budově byly 4 třídy,2 byty po dvou místnostech pro učitele, jeden kabinet, jeden kabinet s rašelinou a dřevem a záchody.Stará školní budova pak sloužila zcela jako byt pro vedoucího školy.

V r.1893 byl vybudován nový vodovod pro školu, který byl veden železným potrubím z pramene na parcele Franze Jungwirtha z domu č.45, při silnici do Pláničky.Pramen byl zachycen do dubového sudu, který byl v r.1927 nahrazen betonovou nádobou s víkem.

V roce 1911 byla připojena Bližná školou do Černé a stav žáků byl 239.

V roce 1930 uvádí kronika počet 165 žáků ve třech definitivních a jedné paralelní třídě.K Černé byly tehdy přiškoleny Slavkovice,Plánička, Nová Ves,Jámy, Bližná, Jestřábí a Tuhové závody..

V Dolní Vltavici byla podle historických pramenů postavena asi uprostřed 18.století jednopodlažní škola v č.2, která měla jednu třídu, byt pro učitele, stáj a stodolu.Mlynář Simon Zaunmüller, který začal chodit do školy v roce 1842 později uvádí svědectví o tehdejších poměrech: „ První třída se skládala z jedné úzké místnosti, kde stály podél zdi lavice bez podnožky.Na druhé straně bylo místo pro podučitele, postel, stůl a skříň na šaty.Velké množství žáků však muselo sedět na zemi.Druhá třída byla u Greiplů v č.16 a v tanečním sále „ u Hanese“ v č.14“.

V r.1842 bylo k tehdy přibližně sto let staré škole přistavěno poschodí, kde byla zřízena další třída a druhý byt pro učitele.Tehdy bylo v devíti farních obcích celkem 316 žáků.Postupně se otevíraly i paralelní třídy v Pestřici, Račíně a Dolní Borkové, odkud dosud chodili žáci do Dolní Vltavice.Podstatnou úlevu to však škole v Dolní Vltavici nepřineslo,protože v roce 1886 byly pro 256 žáků k dispozici pouze dvě třídy a taneční sál „ u Hanese“.

V r.1911 začali žáci z Bližné chodit do školy v Černé, čímž odpadla nutnost přistavit další třídu.Přesto však byla v letech 1912/13 škola v Dolní Vltavici rozšířena o dvě třídy a byt nadučitele.Pro Dolní Vltavici, Kyselov, Kozí Stráň, Horní Borkovou ,dolní část Dolní Borkové a Raclav bylo v té době k dispozici sedm tříd.

(František Záhora – do časopisu obce)

BEDNÁŘE - EMRY

HISTORICKÝ VÝVOJ

Podle článku ERNSTA KURZE - KOHOUTÍ KŘÍŽ(Jihočeská vědecká knihovna)

Dobrá stará škola v Bednářích

Vprostřed pouhých sedmi selských stavení vsi, u cesty za dešťů hluboce vymleté a za letního sucha samé kamení, o které si křičící děti okopávaly palce u nohou při běhu naboso, stojí dodnes ta naše dobrá stará škola. Všecičko, co takový vesnický učitel pro sebe a svou rodinu potřeboval, musel sám s oběma svými chlapci donést v batozích a taškách z Hořic (Höritz) vzdálených hodinu pěší chůze. Vleklo se to věru těžce odtud od Hořic ještě výš nahoru přes Rackersberg (česky asi jako "lopotný vrch", jinak ale český jeho název na starších ani současných mapách prostě neexistuje; zato na podrobném nákresu "pláničské lesní rychty" /Planleser Waldgericht/ při brožuře Josefa Reifa o zdejších osídlení figuruje i německy označení "Greger-Berg", 832 m, zřejmě související s označením statku v blízké Hostínově Lhotě /Hossenschlag/, zvaného "Gregern am Hauerhof"! - pozn. překl.), který nenese věru své jméno (vlastně spíše přezdívku - pozn. překl.) náhodou. V potu tváře za palčivého letního slunce jsme tak chodívali, jindy zas v provazech mohutných šumavských dešťů či posléze za zimního času zapadající často ve tmě po krátkém dni rychle nastalé nejistým krokem až po břicha do sněhových závějí a pátrající očima z posledních sil po spásném světýlku v okně domova, kam maminka stavívala pro ten případ petrolejovou lampu. Poněvadž malá svíce v příruční cestovní lucerně ve sněhové vánici přece už dávno zhasla. V Bednářích (Emmern), kam jsme se vraceli, nebyl žádný krám, nijaký řezník ani pekař. Proto se vyplatila nedělní a sváteční cesta do kostela v Hořicích či do kostelů ve stejné odtud vzdálené Černé v Pošumaví (Schwarzbach) nebo Světlíku (Kirchsschlag). Cesta, při níž naše škola stojí, spojuje právě obě obce naposledy zmíněné. Jezdíval po ní tam i zpět povoz s pivem z Černé do Světlíku a nechával tu cestou několik lahví piva a pro nás kluky vytouženou sladkou limonádu, zvanou u nás "Kracherl" (tj. "praskačka") podle bublinek šumivě praskajících po otevření uzávěru. Přitom jsme se mohli zadarmo napít té závatně čerstvé, jako sklo průzračně čisté vody ze studny, z jejíž hloubi ji čerpala na denní světlo dřevěná pumpa hned vedle školní budovy. Bylo té vody dost a přece se s ní muselo šetřit. Cestou kolem školy hnali pasáčci za horkých letních dnů dobytek na pastvu a obchodníci s dobytkem právě nakoupené kusy k řezníkovi na porážku. Z podzimních mlh se brzy nato vynořovaly povozy Hořických, kteří si na "obecním" (in der "Gmui") vyrýpanou a přes léto nasušenou rašelinu odváželi v borkách domů na zimní otop. Jednou do roka ale nastávalo skutečné oživení: to když nejdůstojnější pan prelát z kláštera ve Schläglu projížděl kolem k vizitaci do Frymberka (Friedberg) a do Světlíku, podléhajících odedávna církevní správě ze sousedství v rakouském Mühlviertelu. To už byl nějaký pán v lesknoucím se černém kočáře, v bílém premonstrátském hábitu a stejně bílé oslnivé čepičce na hlavě, kolem šíje zavěšen zlatý řetěz s nádherným krucifixem. Sbíhali se děti i dospělí, poklekali do prachu cesty a očekávali, že se jim od vzácného hosta dostane účinného požehnání.

Tak docela "mimo" ale ta lesní rychta, jak se jí zdávna říkalo, přece jen nebyla. Cožpak by se ti

místní mohli cítit pravým bavorským kmenem, kdyby tu neměli alespoň pořádnou hospodu. Stála trochu stranou blízkého Muckova (Mutzgern, kam osada Bednáře vlastně příslušela - pozn. překl.) na okraji lesíka cestou do Pláničky (Planles, také Plandles). Po chalupě se tam říkalo "Tragatsch-Waberl" (Tragatsch=trakař!). Bývalo tu o sobotách a nedělích, jakož o svátečních i jiných tancovačkách často opravdu náramně veselo. Až do osmdesátých let devatenáctého století musely všechny děti ze zdejší lesní rychty podstupovat pravidelně, tj, ve školním roce denně, dalekou pouť do Hořic (dnes Hořice na Šumavě - pozn. překl.). "Waldpinkeln", jak se říkalo těm z lesního zapadáka, však po mnoha byrokratických překážkách nakonec dosáhli toho, že roku 1896 tu v Bednářích, místu ležícím takřka uprostřed kruhu vsí a samot Muckov, Kramolín (Gromaling), Cichalov (Zichlern), Rybáře (Fischbäckern), Hostínova Lhota a Kozí Vrch (Bocksberg), byla s milostivým "schválením nejvyššího panovnického domu" ("mit Genehmigung des Höchsten Hauses") byla zbudována škola a ještě 26. listopadu téhož roku i slavnostně vysvěcena. Prvním jejím ředitelem byl Franz Skopek, pak Adolf Blaha. Od roku 1918 do roku 1938 vedl školu můj otec Heinrich Kurz, posledním v řadě byl pak za války a těsně po ní Karl Rheder.

*Škola v Emrech byla založena v roce 1895. Prvním řídícím se stal Franz Skopek, pak ji vedl Adolf Blaha, v letech 1918-38 Heinrich Kurz a poté až do odsunu Karl Rheder. Škola byla jednotřídní a roku 1928 měla 28 žáků (včetně dětí z Muckova, Kramolína, Cichalova, Rybářů, Hostinovy Lhoty a Kozího Vrchu). Po válce, kdy úřady ves pojmenovaly **Bednáře** a v oblasti se zabydleli noví osadníci, zahájila výuku v roce 1948 česká jednotřídka s 21 žáky a učitelem Janem Zajíčkem. Škola zde vydržela do roku 1966, kdy 10 zbývajících dětí přešlo do Černé v Pošumaví.*

Z knihy Romana Podholy – 583 portrétů zmařené Šumavy

HISTORICKÝ VÝVOJ PO ROCE 1945

Škola v Bednářích – viz předešlý článek a foto – sloužila svému účelu i po roce 1945

Dne 1. září 1948 byla znovuobnovena jednotřídní, dříve německá škola v Bednářích. Do školy bylo zapsáno celkem 21 žáků, z toho bylo 11 chlapců a 10 dívek, do školy jich však nastoupilo pouze 13, protože osm žáků bylo přerazeno do školy v Černé. Jednalo se o žáky z obvodu Vápenice, která k tomuto školnímu obvodu patří. Ještě v září pak odešli tři žáci do školy v Hořicích a tak konečný stav na konci září 1948 byl pouze 10 dětí.

Ředitelem školy byl ustanoven Jan Zajíček, dosavadní učitel v Borovanech, který hned první den po nástupu žactva zdůraznil význam školy pro národ i pro samotné žáky. Druhý den pak začalo normální vyučování. Žáci byli rozděleni do pěti postupných ročníků a do třech vyučovacích oddělení.

Do školy v Bednářích dochází žáci z Muckova, Hostinné Lhoty, Emrů a ze Slavkovic. Do německé školy docházely i děti z obvodu Vápenice, která nyní patří ke škole v Černé.

Jako vyučující ručních prací byla do zdejší školy přiřazena Ludmila Vojtěchová z Hořic, římskokatolické náboženství vyučoval farář z Černé Jan Prachař.

Úmrtí Edwarda Beneše.

Dne 3. září 1948 zemřel prezident republiky Edward Beneš, škola i celá vlast měla státní smutek a 10. září byla uspořádána trýzna.

Na škole byla vytvořena doučovací skupina pro jazyk český a počty v rozsahu dvě hodiny týdně. Doučování se zúčastňovali žáci Jan, Josef a František Sojkovi, Rudolf Řezníček, Viktor Sochor, Bohumila Máhrová a Božena Nováčková.

Oslavy na škole.

V tomto školním roce se konaly následující oslavy a vzpomínky: *pro názornost vybral kronikář F.Z. - různé vzpomínkové a oslavné akce se konaly i v následujících letech*

- 29. září k 10. výročí Mnichova
- 27. října k 30. výročí vzniku ČSR
- 6. listopadu oslava VŘSR
- oslava 52. narozenin Klementa Gottwalda

- oslava narozenin J. W. Stalina
- 25. výročí úmrtí V. I. Lenina
- 31. výročí založení Rudé armády
- oslava 1. máje a 9. května
- zahájení pětiletého plánu na škole
- 9.sjezd KSČ

Školní rok 1949 / 50

Do školy nastoupilo opět deset dětí, čtyři chlapci a šest dívek a to nejen z Muckova, Emrů a Hostinné Lhoty, ale i z Kramolína.

Od tohoto školního roku vede správu školy Ludmila Vojtěchová a žáci jsou rozděleni do čtyř postupných ročníků a to – první, druhý, čtvrtý a pátý. Dne 9. listopadu se přistěhovala jedna žákyně z Moravy, konečný počet je 11.

Školní rok 1950 / 51

Tento školní rok začal pod vedením hesla: „Dále a směleji vpřed k socialismu“.

Do školy bylo zapsáno celkem 13 žáků, kteří jsou rozděleni do třech oddělení a to :

1.oddělení = 1. post. ročník; 2. oddělení = 3. post. ročník; 3. oddělení = 5. post. ročník.

Hned začátkem prázdnin 1. července 1950 nastoupila na školu jako ředitelka Marie Filípková.Římsko – katolické náboženství zde vyučuje páter Imrich Solnica, katecheta z Černé.

Na škole je ustaveno SRPŠ, jehož předsedou je zvolen Antonín Kuběna, místopředsedou Karel Sojka, jednatelem Marie Mahrová a členy Jan Kubinec a Josef Pekárek.

Škola a JZD.

Mezi školou a JZD byla navázána vzájemná spolupráce. JZD Muckov přechází na III. typ hospodaření, staví společný kravín, kde žáci školy odpracovali několik odpoledních brigád na adaptaci a rovněž se zúčastnili slavnostního svodu dobytka.

Žáci školy dále pomáhali při hubení plevelu na polích a zejména při hledání „amerického

brouka“ / mandelinky bramborové/.

Ve druhé polovině roku 1951 se začalo s přípravami na elektrizaci školní budovy.

Ve škole bylo ke konci školního roku celkem 14 dětí.

Školní rok 1951/52

Ve škole je 11 žáků rozdělených do dvou oddělení, vyučuje Marie Filípková, náboženství nadále Imrich Solnica.

V únoru 1952 byla M. Filípková na školení, suplovat měli učitelé z Hořic, ale pro velké množství sněhu / až 1, 5 m / se vyučovalo jen dva dny.

Školní rok 1952/53

Ve škole je 10 žáků, šest chlapců a čtyři dívky, ředitelka Marie Filípková (foto) a náboženství, na

které chodí dvě děti, vyučuje František Vrba.

Vánoční nadílka se uskutečnila 19. prosince 1952 a každý žák dostal pouzdro s tužkou, násadku a péra, pastelky, vodové barvy, kalíšek sešity a sáček sušenek.

Úmrtí státníků.

5. března v 9 hodin 50 minut zemřel Josef Wissarionovič Stalin. 9. března si žáci vyslechli tryznu vysílanou přenosem z Václavského náměstí v Praze. 14. března zemřel prezident republiky Klement Gottwald.

Během školního roku se odstěhovali tři žáci a to Jan a Štefan Kubinec a Bigasová a naopak se rovněž tři přistěhovali a to Jan a Adam Morongovi a Tereza Kováčová, takže na konci školního roku je počet žáků stejný a to deset.

Školní rok 1953/54

Na škole je už pouze sedm žáků. Dochází ke spojení národní školy v Bednářích s národní školou v Pláničce, neboť ředitelka školy z Pláničky odešla na mateřskou dovolenou. Od 23. února 1954 se tak všichni žáci vyučovali na škole v Pláničce, protože tam byli 3 žáci 1. post. ročníku, zatímco v Bednářích nebyl žádný. Toto spojení však mělo být pouze na 14 dní, ale vyučovalo se takto čtyři týdny. Potom na přání rodičů bylo vyučování vždy po týdnu střídavě na obou školách, hlavně proto, aby žáci z Bednářů nemuseli docházet do Pláničky.

Na konci školního roku bylo celkem 9 dětí, přistěhovali se Antonín Fuksa a Marie Fuksová.

Školní rok 1954/55

V tomto roce se začíná vyučovat podle nových učebních osnov, žáci dostávají nové učebnice. Do školy jich chodí celkem devět, z toho tři hoši a šest děvčat.

Školní rok 1955/56

Žáků je ve škole celkem 10 a jsou zařazeni v 1. 3. 4 a 5. post. ročníku. Ředitelkou stále Marie Filípková.

Školní rok 1956/57

Do školy je v tomto roce zapsáno celkem 12 žáků, kteří dochází z Muckova, Bednářů, Hostinné Lhoty a Vyžboh. Celkem je pět dětí národnosti české a sedm slovenské.

V 1. 2. a 3. post. ročníku jsou zaváděny ruční práce, pět žáků pak pracuje v Mičurinském kroužku.

Školní rok 1957/58

Ve škole je 12 žáků, 8 chlapců a 4 dívky.

V tomto roce dochází k některým úpravám na budově školy a okolí. Jsou vyměněna všechna okna budovy kromě dvou v přízemí, stará dřevěná pumpa z roku 1921 byla vyměněna za novou a na studnu byl opatřen nový betonový kryt.

Školní rok 1958/59

Žáků ve škole začíná přibývat, tentokrát je jich celkem 17.

Školní rok 1959/60

Ředitelkou je stále Marie Filípková, žáků je na škole celkem 16, děvčata i chlapci rovným dílem.

Každý rok byly až dosud prováděny lékařské prohlídky dětí – v tomto roce se prováděla prohlídka a ošetření chrupu, dále kontrola zraku, sluchu, očkovalo se proti tetanu a záškrtu, odebírala se moč, došlo k přeočkování žáků proti dalším nemocem a prováděly se náplastové zkoušky.

Školní rok 1960/61

V tomto školním roce dochází do školy celkem 20 žáků, 11 chlapců a 10 dívek a z hlediska národnosti je pouze pět české a 15 slovenské. Do školy začali docházet žáci z osady Jámy, která byla přiřčleněna k Bednářům po zrušení školy v Pláničce.

Školní budova se opravovala, natírala a malovala.

Školní rok 1961/62

Ve škole je 19 žáků, kterým již vydává vysvědčení za I. pololetí nová učitelka Drahomíra Sikmundová. Nahrazuje ředitelku Marii Filípkovou, která odešla na mateřskou dovolenou. Pololetní prázdniny trvají v tomto roce tři týdny, kvůli nedostatku uhlí / „uhelné prázdniny“/. Během školního roku se odstěhovalo z obce šest žáků a přistěhovali se čtyři, takže nakonec byl stav 17 dětí. Z nich jich na konci roku pět neprospělo.

Školní rok 1962/63

Novým ředitelem školy se stává Karel Vochozka, který přišel z Vyššího Brodu. Ve škole je v tomto roce celkem 16 žáků, 7 chlapců a 9 dívek.

Školní rok 1963/64

Celkem 14 žáků je rozděleno do jednotlivých postupných ročníků takto: 1.p.r. má 5 žáků; ve 2. p. r. je 1 žák; ve 3.p.r. jsou 3 žáci; ve 4. p.r. celkem 4 žáci a v 5. postupném ročníku je 1 žák. Pro 5. p. ročník je úplně nově zpracované učivo, žák dostává novou učebnici.

Během několika posledních let je na škole organizován sběr léčivých rostlin a odpadových hmot. Například v předešlém školním roce 1962/63 sebrali žáci během roku 306 kg starého papíru a 103 kg hadrů.

Oslavy MDD na Muckově.

Pro školní děti i ostatní se konaly oslavy ve spolupráci s DV ROH statku, zastoupeným jeho předsedou Karlem Zieglerem a ředitelem školy Karlem Vochozkou. Velmi bohatý program probíhal na louce a vyvrcholením bylo vystoupení starších žen ve fotbalovém utkání proti žákům zdejší školy.

Školní rok 1964/65

Na škole je celkem 18 žáků a v jednotlivých postupných ročnících je tento počet:

6 - 2 - 4 - 3 - 3.

Okresní stavební podnik nedodělal na škole přes prázdniny některé práce a tak se pokračovalo až do listopadu. Na škole z toho byl trochu zmatek.

Na sportovní louce se připravuje kluziště, které zaměstnanci statku pravidelně stříkají vodou v době mrazů.

Školní rok 1965/66

Počet žáků ve škole se snížil na celkových 13, v 5. post. ročníku je pouze jeden žák, jinak jsou všude po třech. Malý počet žáků je ovlivněn přesunem pracovních sil v zemědělství v této pohraniční oblasti.

Během školního roku se odstěhoval jeden žák do Hašlovic a bude chodit do školy ve Větrní a rovněž rodina Čajanů z Rybářů / Vyžboh/ se v dubnu 1966 odstěhovala, čímž ubyli další dva žáci. Ke konci roku je na škole 10 dětí.

Tento školní rok byl v Bednářích – Muckově posledním, škola se zde ruší a žáci budou od příštího školního roku dojíždět do školy v Černé v Pošumaví. Veškerý inventář školy převezme ředitel ZDŠ v Černé v Pošumaví Jaroslav Zimmermann.

BLIŽNÁ

HISTORICKÝ VÝVOJ

Bližná byla od samého počátku „přiškolená „ k Dolní Vltavici, kde byla podle nejstarší zmínky založena škola kolem roku 1692. V té době se Bližná jako samostatná oddělila od Dolní Vltavice a uvádí se, že školní mistr z Vltavice, Joannem Wagner, dělal v Bližné obecního písaře.

Po dokončení školy v Černé v roce 1911, začaly děti z Bližné chodit do školy v Černé.

Škola v Bližné po roce 1945

Na základě rozhodnutí ONV Český Krumlov, odbor školství, byla zřízena Národní škola v obci Bližná dnem 17. února 1958 a pravidelné vyučování bylo zahájeno ve středu 19. února 1958.

Odborem školství bylo rovněž nařízeno přestěhování potřebného školního inventáře ze školy v Dolní Vltavici, kde bylo počítáno s jejím zrušením v krátké době.

Slavnostní zahájení školního vyučování, kterému byli přítomni i někteří občané Bližné, provedl předseda MNV Antonín Cirhan, který přivítal přítomné děti a ředitele školy Karla Havlíčka.

Do školy začaly docházet děti nejenom ze samotné Bližné, ale dále z osady Jestřábí a z osady Radslav, z obce Dolní Vltavice docházela žákyně 5. post. ročníku Anežka Valíčková. Dále sem docházeli někteří žáci z Národní školy v Černé, které tuto školu pravidelně nenavštěvovaly a tudíž měly velké mezery v učební látce.

Škola v Dolní Vltavici v té době ještě byla v provozu, problémy byly s učitelstvem a tak dne 18. března 1958 bylo po předchozí návštěvě školního inspektora rozhodnuto, že bude zavedeno střídavé vyučování. Znamenalo to, že dopoledne se vyučovalo v Bližné a odpoledne na Dolní Vltavici, což trvalo do 21. dubna 1958, kdy byl přeložen ředitel Karel Havlíček jako učitel na osmiletou školu do Brloha a jeho nástupcem byla ustanovena učitelka národní školy v Hůrce, Ludmila Pomejová.

Stav žáků na škole v Bližné postupně vzrůstal, dne 12.května docílil počtu 31 žáků a zůstal pak stejný až do konce školního roku.

Střídavé vyučování na Bližné a Dolní Vltavici však trvalo i nadále až do konce školního roku, což nyní zajišťovala ředitelka Ludmila Pomejová. Původně měla škola v Dolní Vltavici skončit již dříve a žáci měli docházet do Bližné. Jejich rodiče je tam však neposílali a chtěli dosáhnout

toho, aby škola v Dolní Vltavici byla otevřena co nejdále. Celou akci prý vedl předseda MNV Rambousek, který se pak 8. května 1958 zastřelil.

Škola však oficiálně již otevřena nebyla a Ludmila Pomejová musela za žáky do Dolní Vltavice docházet a probírat s nimi učební látku v rozsahu téměř půl školního roku. Tímto pravidelným přecházením trpěli i žáci v Bližné, kteří měli rovněž výpadky, co se vědomostí týká a museli dohánět látku rovněž za několik měsíců. Přes všechnu snahu doplnit a procvičit učební látku, propadlo na konci školního roku osm žáků. Ve škole byli žáci však velmi ukázněni, především ti z Dolní Vltavice.

Ludmila Pomejová byla k 1. srpnu 1958 propuštěna a na místo ředitelky byla jmenována Marie Vrchotová.

O dalším období až do roku 1962 nejsou žádné záznamy.

Od 1. ledna 1962 začala na škole v Bližné působit učitelka Radmila Mikšátková. Stav žáků v tomto období se ustálil na počtu 14, do školy chodili i žáci z Dolní Vltavice a jeden z Jestřábí. Žáci byli poměrně ukázněni a průměrně se učili.

23. března při návštěvě školního inspektora Straky, bylo konstatováno, že podmínky, ve kterých se děti učí, nevyhovují a tak bude škola od příštího školního roku zrušena.

Od 1. září 1962 začaly děti z bliženské školy chodit do školy v Černé v Pošumaví.

Děti ze školy Bližná

Zrušení školy v Bližné.

Z podnětu školského odboru rady ONV v Českém Krumlově bylo koncem školního roku zahájeno jednání s rodiči žáků z Bližné o zrušení tamní jednotřídní školy, kterou navštěvovali žáci 1 až 3. post. ročníku. Rodičům bylo přislíbeno otevření družiny mládeže při ZDŠ v Černé a možnost společného stravování ve školní jídelně.

Většina rodičů vyslovila souhlas se zrušením školy a tak hned v prvním týdnu prázdnin bylo započato s převzetím inventáře a jeho převezením do Černé.

Ve škole v Černé byla pak během prázdnin provedena výměna podlah ve dvou třídách v přízemí. Staré podlahy byly nahrazeny parketami a současně byla do chodby a šatna položena nová teracová dlažba a škola kompletně vymalována.

Osud budovy po zrušené škole.

Škola zde byla zřizována jako provizorium, čemuž odpovídal i stav budovy. Ta je zchátralá, vyžaduje značných úprav, což není v této době účelné. V budově od roku 1963 bydlí občan Robert Danko, doporučuje se ponechat jej zde bydlet, případně mu objekt odprodat.

Korespondováno 16. března 1965 mezi MNV Černá v Pošumaví a odborem školství ONV Český Krumlov.

Otevření Mateřské školy v Bližné.

S platností od 23. července 1962 byla v osadě Bližná otevřena mateřská škola. Jako pěstounka byla přijata Věra Genzerová, ročník 1934, bytem Kyselov. Jmenovaná nastoupila 24. 7. 1962 a pěstounku vykonávala pouze 11 dní, do 4. srpna. Poté podala výpověď, ve školce přestala pracovat a MNV, který neměl žádnou jinou sílu, musel školku zavřít. 20. srpna 1962 pak nastoupila do školky Josefa Lhotová, bytem Černá v Pošumaví čp. 41. její pracovní doba byla od pondělí do pátku od 7, 30 hod. do 17,00 hodin a v sobotu od 7, 30 do 12, 30 hodin.

Průměrný denní počet dětí ve školce je 14 a počítá se, že školka bude otevřena i přes zimní období, protože se jedná většinou o zaměstnané pracovnice statku. Jako uklízečka byla přijata jiná síla placená státním statkem.

ČERNÁ V POŠUMAVÍ

HISTORICKÝ VÝVOJ

1774: podle všeobecného školského řádu z tohoto roku vznikla v Černé triviální (středověký typ základní školy se třemi vyučovacími předměty: čtení, psaní, počty-p.p.) škola. Vlastní školní budova nebyla k dispozici. Vyučovalo se v domě č. 26. Prvním učitelem měl být jeden tkadlec. Stavba školy spadá do 80. let 18. století.

Před zřízením vlastní školy byla Černá přiškolená k Hořicím. Při zřízení lokality byla postavena také škola. Jako první učitel je uváděn: Franz Maurer 1793 – 95, odešel do Malšína; druhý: Wenzel Berger 1797.

1879: ve dnech 22. a 27. února byly takové sněhové závěje, že děti ze samotné vesnice Černá nemohly dojít do školy. Sníh sahal až nad vstupní dveře do školní budovy č. 28.

1879: výnosem ze dne 7. června bylo povoleno zřízení druhé školní třídy. Protože ale nebylo ve školní budově místo byla pronajata jedna místnost v domě č. 15 („U vesnického hostinského“). Počet žáků byl v 1. třídě 70 a ve 2. třídě 71.

1880: dne 29. června uděloval biskup Jirsík z Budějovic svátost biřmování. Cestou ze Zvonkové do Želnavy se převrátil s vozem do zmolý a lehce se zranil.

1881: bylo zavedeno vyučování ručních prací pro děvčata.

1882: dne 11. června přijala místní školní rada usnesení k výstavbě nové školní budovy.

1883: dne 17. května bylo započato se stavbou nové školní budovy, koncem srpna byla stavba dokončena a dne 7. října slavnostně vysvěcena. Nová školní budova byla postavena naproti staré a zhotovena jako hrubá kamenná stavba. Byla přízemní, měla dvě školní třídy a 3 menší místnosti pro ubytování učitelů a učitelské kabinety.

1890: výnosem zemské školní rady ze dne 14. března bylo povoleno zřízení třetí třídy.

1891: počátkem května bylo započato s nadstavbou poschodí na přízemní školní budovu. Střecha nebyla sejmuta, nýbrž pomocí heverů a jiných zvedacích zařízení byla vyzvednuta nahoru a potom bylo provedeno vyzdění poschodí. Počátkem září byla stavba dokončena. Náklady činily 6 105 zlatých 91 krejcarů. Počet žáků byl 199; 198 německých a 1 s příslušností k české národnosti. V nové školní budově byly nyní prostory pro 4 třídy, 2 byty po 2 místnostech pro učitele, 1 kabinet, 1 kabinet s rašelinou a dřevem a záchody.

Stará školní budova sloužila od postavení nové školy v roce 1883 zcela jako byt vedoucího školy. Po dokončení nové školy byly podle toho byty pro všechny učitelské síly k dispozici.

1892: dne 30. srpna byla obec navštívena místodržitelem hrabětem Franzem Thunem a tento byl slavnostně přivítán školní mládeží a obyvatelstvem.

1893: byl pro školu vybudován místní školní radou vodovod nákladem 950 zlatých. Předtím byla na dvoře staré školy studna, jejíž voda nebyla právě vhodná k vaření a mytí. Železným potrubím byla voda vedena z dobrého pramene zachyceného na parcele číslo 638 Franze Jungwirta z domu č. 45, ležící na silnici do Pláničky. Tak získala škola dobrou, stále tekoucí pitnou a užitkovou vodu. Pramen byl zachycen do dubového sudu, který byl v roce 1927 nahrazen betonovou nádobou s víkem. Náklady činily 623,30 Kč. Odškodnění bylo původně zapláceno Franzovi Jungwirtovi ve výši 6 korun, Franzovi Erhartovi 4 koruny, od roku

1926 dostává Jungwirt 50 Kč, od roku 1931 40 Kč a má za povinnost skruž udržovat v čistotě a dohlížet na ni. Pozemkové odškodnění Erharta bylo v roce 1930 zastaveno jako neodůvodněné.

V roce 1895 nebo 1896 byla povolena odbočka vodovodu pro faru o síle slámového stébla a za to byl od roku 1926 vybírán roční poplatek 10 Kč. Za správy pana řídícího učitele Wagnera bylo potrubí vodovodu vyčištěno hasiči; mrtvá žába a mrtvý krtek vyplavali na denní světlo.

Protože jednotliví soukromníci si osobovali právo na neomezený odběr vody a nerespektovali předpisy místní školní rady, muselo být zahájeno soudní řízení. Dotyčné rozhodnutí ze dne 4. prosince 1926, č.j.S 48-26/12 zní: „Jménem republiky! Okresní soud v Horní Plané vedený vrchním zemským soudním radou a předsedou soudu Josefem Röslerem jako soudcem v právní věci žalující strany místní školní rady v Černé, zastoupené notářem panem Hansem Nietsche z Horní Plané, proti obžalovaným stranám: Marii Plach, manželce listonoše v Černé a Regině Gerber, manželce obchodníka v Černé, zastoupené Dr. Ludvíkem Fuchsem, advokátem z Krumlova, pro zjištění neexistujícího práva na odběr vody, právem naznal: je zjištěno, že právo odběru pitné vody ze školní studny v Černé, které si obžalovaní osobovali, těmto nepřísluší. Obžalovaní jsou povinni se v budoucnosti odběru vody zdržet, proti exekuci a žalobci solidárně uhradit náklady spojené s procesem ve výši 558,99 Kč proti jiné exekuci!“

Místní školní rada regulovala odběr vody ze školní studny pro soukromníky tím způsobem, že tito při placení uznávacího poplatku 10 Kč ročně, musí podat žádost o povolení odběru. Vodovod byl v roce 1930 inženýrskou kanceláří Karla Denka z Prahy vyměřen; jeden plán byl uložen ve školním archivu, druhý u okresního úřadu v Českém Krumlově a bylo požádáno o zápis do vodní knihy. Náklady na vyměření a plány činily 751 Kč.

1 8 9 8: dne 10. září byla zavražděna císařovna Elisabeth, což vzbudilo niternou účast obyvatele. Také 50 leté jubileum vlády císaře Franze Josefa I. bylo důstojně oslaveno dne 2. prosince mládeží a lidem.

1 9 1 1: dne 1. září byla otevřena paralelní (souběžná – p.p.) třída. Také vstoupilo v platnost připojení Bližné školou k Černé / dříve Dolní Vltavice/. Stav žáků: 239.

1 9 2 4: dne 25. listopadu byla okresní školní radou zrušena paralelní třída/ 4. třída/.

1 9 2 7: dne 1. září byla paralelní třída opět povolena zemskou školní radou a sice pouze na jeden rok. Pro následující léta se muselo pokaždé znovu žádat.

Š k o l n í l o u k a: parcela číslo 404/12; rozloha 33 a 74 m².

Po rozdělení pastviny pro krávy bylo na základě výnosu místodržitelství v Praze ze dne 23. června 1865, č. 3561, přivtěleno vlastnické právo na parcelu č. 404 / 12 školet v Černé. Výnosem z dubna 1868, č. 1419, byla louka, obhospodařovaná nadučitelem Jungbauerem do roku 1906 k chovu dobytka, od této doby je pronajata.

Stavební parcela pro novou školní budovu byla přivtělena dne 16. dubna 1897; č. 38.

1 9 3 0: 3 definitivní a 1 paralelní třída. Počet žáků 165.

Přiškoleny: Černá, Slavkovice, Plánička, Nová Ves, Jámy, Bližná, Jestřábí a Tuhové doly.

V y u č u j í c í n a š k o l e v Č e r n é.

1. Franz Maurer, učitel	1793 – 1795	později v Malšíně
2. Wenzel Berger, učitel	1797 - ?	
3. Franz Hödl, učitel	1794(?) - 1815	
4. J. G. Riederer, učitel	1815 – 1827	
5. Karl Holzinger, učitel	1827 – 1839	
6. Michal Holzinger, učitel	1839 – 1857	
7. Anton Zaunmüller, ved. školy	1857 . 1872	1872 odešel na odpočinek

8:Adalbert Jungbauer,ved.školy 1872 – 1906 od roku 1879 nadučitel, v roce 1906 odešel na odpočinek po 45 letech služby, z toho 34 let v Černé; majitel domu č.47;v uznání a ocenění jeho zásluh o obec,školu a církev mu bylo uděleno *čestné občanství* obce Černá (12.7 a 24.12 1930).

9.V.Anděl,rodučitel 1879 - ?

10.Josef Koller,rodučitel ? - ?

11.Ernst Pable,rodučitel 1884 – 1888 stal se provizorním vedoucím školy v Račíně

12.Josef Slabschi,rodučitel 1888 – 1891 stal se provozorním učitelem v Křišťanově

13.Adolf Blaha,učitel 1891 – 1907 odešel 1.9 jako vedoucí školy do Bednářů

14.Aloisia Slaviček,rodučitelka 1892 – 1894 odešla do Chvalšín

15.Anton Neubauer,rodučitel 1894 – 1897 odešel jako učitel do Přídolí

16.Franz Paar,rodučitel 1897 – 1907 odešel jako učitel do Hořic

17.Paula Dick,učitelka 2.třídy 1907 – 1909 odešla jako učitel do Budějovic

18.Theodor Wagner,nadučitel 1.9.1906- 1.9.1925 - pocházel z Jablonce, působil jako učitel v Jablonci, Pěkné, Uhlíkově, jako vedoucí školy na Jeleních Vrchách; po 19 letém působení jako nadučitel v Černé odešel na odpočinek a od této doby žije v Krumlově.Dne 25.srpna 1925 uspořádali učitelé čestnou slavnost na rozloučenou, jíž se zúčastnili učitelé, školní mládež,místní školní rada, zástupci přiškolených vesnic a obyvatelstvo.

19.Philipp Tobner,učitel 1.třídy 1.9.1907 – 5.1.1915 - byl zatčen pro nepříznivé výroky proti Habsburkům a se zmenšenými požitky poslán na odpočinek.

20.Alois Wimberger,učitel 2.třídy 1.9.1909 – 1.3.1911 - pocházel z Kyselova, odešel jako učitel do Přídolí a toho času (1931) je odborným učitelem ve Vimperku.

21.Adolf Reininger,proviz.učitel 2 tř.-1.11.1910- 30.4.1911-odešel do Stožce

22.Hans Glaser,učitel 2 třídy 1.11.1911 – 1914 - odešel do Přídolí.

Hans Glaser a Adolf Reininger padli dne 19.listopadu 1914 u Lajkrače v Srbsku hrdinnou Smrtí. Čest jejich památce!

23.Johann Wagner.prov.učitel 2.tř. 1.11.1911 – 30.4.1912 – rodák z Račina, potom odešel do Světlíku.

24.Marie Engelmaier,prov.učitelka 2 tř. 1.11.1912-30.4.1913- odešla do Dolní Vltavice.

25.Othmar Honzig,pr.učitel 2 tř. 1.11.1913- 20.6.1915- nastoupil válečnou službu,po skončení války se přiženil na obchod v Aigenu.

26.Marie Mathe,pr.učitelka 2 tř. 1.9.1914- 1922- dcera bývalého nadučitele Mathe v Dolní Vltavici;oženila se s učitelem Hahnelem a zanechala povolání.

27.Josef R.Hahnel,učitel 1.tř. 1.1.1916 – 31.8.1931-od 1907 do 1914 učitel ve Svěrázu, potom ve válečné službě; 1.9.- 31.12.1915 na měšťanské škole v Horní Plané.

28.Johann Wagner,učitel 2 tř. 15.12.1918- dodnes (1932)- pochází z Rybářských Domků,obec Pestřice; dříve byl proviz.vedoucím školy ve Smědči.

29.Hermine Goll,prov.učitelka 1.9.1923- 28.6.1924 .-odešla do Hořic

30.Theresia Jungbauer,pr.učitelka 1.7.1924-31.8.1924 – jen v prázdninách,jinak v Perneku.

31.Eleonore Herzog,pr.učitelka 1.9.1924- 1.12.1924 - odešla do Hůrky.

32.Josef R.Hahnel,zastup.nadučitel 1.9.1925- 1.9.1927 - viz pořadí 27. a 40.

33.Karoline Nitsche,pr.učitelka 1.9.1925- 1.2.1926 - od 1.2.1926 na

zdravotní dovolené v Horní Plané.

34. Anna Schnölzer, výpomoc. učitelka 27.2.1926-30.6.1926 - původem z Vejpřt.
35. Hermine Reischl, výpomocná učitelka 1.9.1926 – 1.2.1927 - odešla do Hořic, později se provdala za Dr. Baugartla, lékaře v Jablonci.
36. Johann Holz hacker, nadučitel 1.2.1927 – 30.6.1930 - byl zpočátku učitelem v Hořicích a odtud odešel jako nadučitel do Polné; pochází z kaplického okresu.
37. Adalbert Hochbereger, výpom. učitel 1.9.1927 - 1.9.1929 - přišel z Mokré a zase se tam vrátil.
38. Johann Schinko, výpom. učitel 1.9.1927 – 20.9.1929 - odešel do Březovíku; syn ředitele měšťanské školy ve Chvalšínách.
39. Martha Nechyba, výpom. učitelka 20.9.1929-31.8.1930 - odešla do Slavkova; dcera nadučitele ve Světlíku.
40. Josef R. Hahnel, prov. nadučitel 1.9.1930 – 30.6.1931 - (viz položku 27 a 32); pochází ze severních Čech, naposled bytem v Horní Plané; odešel jako definitivní nadučitel do Malé Černoce, okr. Podbořany. *Č e s t n ý o b ě a n* obce Černá, zakladatel a čestný ředitel pěveckého spolku v Černé, člen obecního zastupitelstva a finanční komise, finanční referent a správce obecní pokladny, vedoucí obecní knihovny, pisatel obecní kroniky, člen a jednatel místní školní rady, jednatel místní skupiny svazu Němců v Čechách, svazu zemědělců a vodního sdružení. (Dne 29.8.1931 působivý večírek na rozloučenou).
41. Amand Fuchs, učitelský čekatel 1.9.1930 – 31.8.1931 - přišel z Přídolí, odešel do Pěkné.
42. Marie Schinko, učitelská čekatelka 1.9.1930 - - pochází z Litoměřic; manželka nadučitele Ferdinanda Schinka v Mokré.
43. Emanuel Fuchs, nadučitel 1.7.1931 - - pochází z prachatického okresu, kde působil na mnoha místech, naposled jako nadučitel v Pěkné.
44. Karl Pankratz, učitelský čekatel 1.9.1931 – 30.6.1932 - odešel jako definitivní učitel do Ondřejova, pochází z Křišťanova.

Učitelky ručních prací.

1. Slečna Eleonore Höpfl - od 1.1.1881 do 1882.
2. paní Marie Rheder - 1882 – 5.2.1899 (+); manželka nadučitele Rhedera z Hůrky.
3. sl. Marie Dwořak - od 1.3.1899 do 28.2.1930; přišla z Nové Pece, na odpočinku žije v Budějovicích.
4. sl. Hildegard Honzik - od 1.1.1927 do 30.6.1929; z Horní Plané, odešla do Svěrázu.
5. sl. Anna Čapek - od 1.9.1929 do 30.6.1930; z Horní Plané, odešla do Nové Pece.
6. sl. Amalia Rienmüller - pocházela jako její dvě předchůdkyně z Horní Plané a rovněž odešla do Nové Pece.

A. Dwořak a A. Rienmüller byly zaměstnány jako definitivní; Honzik a Čapek jako výpomocné síly.

M Í S T N Í Š K O L N Í R A D A.

V návaznosti na kapitolu „Vývoj školy“ píše o činnosti místního školního dohledu, případně o místní školní radě. Z minulých desetiletí nejsou k dispozici téměř žádné záznamy, proto není možné obsáhlejší zpracování. Co pozoruhodného se ve starých spisech objevilo, vyhledal pan učitel Wagner a toto bylo následně zpracováno.

Členové místního školního dozoru:

1857: Franz Gabriel, místní školní dohlížitel (v každém případě z domu č.17“Primater“).

1868: Dozor převzal stát.Byl vypracován rakouský říšský školní zákon.Byly ustanoveny místní školní rady.

1870 – 1874: předseda - Franz Gabriel (č.17)
místní školní inspektor - Wenzel Gallistl (č.21)
členové - Matthias Stifter, P.Jakob

Pascher(farář),

Johann Fink,Anton Zaunmüller (vedoucí školy).

1874 – 1877: předseda - Franz Gabriel (č.17)
místní školní inspektor - Lorenz Watzl
členové - P.Jakob Pascher (farář),Anton Jun

bauer,nadučitel; Ing.Wesely,ředitel (šlechtický hlas za knížete Schwarzenberka); Wenzel Schellner.

1877 – 1881: předseda - Franz Gabriel (č.17)
místní školní inspektor - Franz Gabriel
členové - Leopold Balling,ředitel (knížecí

hlas); P.Johann Steinko, farář; Albert Jungbauer, nadučitel; Franz Wenk-Plánička; Albert Watzl.

1881: předseda - Franz Gabriel (č.17)
místní školní inspektor - Josef Lang (č.20)
členové - P.Albert Ptačnik, farář; Albert

Jungbauer nadučitel; Leopold Balling,ředitel, knížecí hlas; Frank Wenk- Plánička; Wenzel Gallistl.

1890: předseda - Johann Gabriel (č.6)
místní školní inspektor - Josef Lang (č.20)
členové - P.Albert Ptačnik, farář; Albert

Jungbauer, nadučitel; Wenzel Gallistl, Johann Wenzel- Plánička.

1898: předseda - Josef Gabriel (č.17)
místní školní inspektor - Josef Lang (č.20)
členové - P.Franz Bürger, farář; Albert

Jungbauer, nadučitel; Wenzel Gallistl; Josef Watzl- Plánička.

1908: předseda - Michael Leichtner (č.8)
místní školní inspektor - Josef Lang (č.20)
členové - P.Franz Bürger, farář; Albert

Jungbauer, nadučitel; Wenzel Gallistl; Josef Watzl; knížecí schwarzenberský správce Matuška, knížecí hlas.

1909 – 1913: předseda - Alois Payer (č.15)
místní školní inspektor - Josef Lang (č.20)
členové - Karl Taschek, knížecí

schwarzenberský správce, knížecí hlas; Theodor Wagner, nadučitel; Wenzel Přibek, farář; Michael Leichtner (č.8); Johann Watzl-Plánička Ferdinand Lustig – Slavkovice.

1913 – 1919: předseda - Johan Watzl (č.18)
místní školní inspektor - Josef Lang (č.20)
členové - Eduard Eisenberger, knížecí

schwarzenberský správce, knížecí hlas; P. Wenzel

Přibek, farář; Theodor Wagner, nadučitel Johann Watzl; Michael

Leichtner (č.8); Johann Hammerlindl- Plánička; Johann Jungbauer-Bližná.

1 9 1 9 – 1 9 2 1: předseda - Johann Scheiterbauer (č.29)
místní školní inspektor - Anton Mugrauer (č.22)
členové - Theodor Wagner, nadučitel; Wenzel

Přibek, farář; Franz Koller, pivovarský kočí Johann Watzl-Plánička; Franz Erhard
Slavkovice; Josef Jungbauer-Bližná.

1 9 2 1 – 1 9 2 5: předseda - Theodor Wagner, nadučitel
místní školní inspektor - Franz Gabriel (č.1)
členové - Karl Buckholz, pivovarský tovaryš;
Johann Wagner, učitel; Josef Stürzl-Plánička; Josef Filipp, horník z tuhodolů.

1 9 2 5 – 1 9 2 9: předseda - Johann Wagner, učitel
místní školní inspektor - Franz Gabriel (č.1)
členové - Franz Koller, pivovarský

kočí; Theodor Wagner, nadučitel; J.R.Hahnel, zastupující nadučitel; Franz Bayer – Bližná; Johann Stürzl-Plánička.

1 9 2 9 – 1 9 3 3: předseda - Franz Gabriel (č.1)
místní školní inspektor - Josef Feyrer, Plánička
členové - Johann Holzacker, nadučitel – do

30.6.1930; J.R.Hahnel, prov.nadučitel-od 30.6. 1930 do 1.9.1931; Johann Wagner-učitel Karl Schanda, zámečník (pivovar); Franz Beyer- Bližná.

Ze zvláštní činnosti místní školní rady.

1882: dne 11.června rozhodla o stavbě nové školní budovy.

1883: dne 17.května byla zahájena stavba nové školní budovy.

1891: počátkem května bylo započato se stavbou poschodí na nové školní budově. Náklady činily 6 105 zlatých 91 krejcarů.

1893: v dubnu bylo zřízeno cvičiště. Stavba školního vodovodu – náklady 950 zlatých.

1911: dne 16.května byla obec Bližná připojena školou k Černé.

1925: vydláždění vchodu a silničních příkopů před oběma školními budovami, náklad: 1368,40 Kč.

1926: obnovení nápisu na budově z kovových písmen – nákladem 412,50 Kč.

Výstavba a nové zastřešení kolny na dřevo a rašelinu – nákladem 5 621 Kč.

Roční náklady na školu.

1894: 565 zlatých 38 krejcarů a 51 zlatých 10 krejcarů vyplacená penze vdově po učitelce Anně Holzinger; celkem 616 zlatých 48 krejcarů.

1910: 1 764 Korun

1920: 9 160 Korun

1930: 10 585,20 Kč.

HISTORICKÝ VÝVOJ ŠKOLY PO ROCE 1945

Dne 3.srpna 1945 oznámil dopisem zmocněnec Ministerstva školství a osvěty a okresní školní inspektor Václav Boubelík, Místní správní komisi v Černé v Pošumaví, že učitelka Božena Vobrová – Štabrňáková je pověřena zřídit v obci českou Obecnou školu. Do té doby byla v obci čtyřtřídní německá škola a česká menšinová škola byla pouze v Hůrce.

Ustanovená řídící učitelka Božena Vobrová pocházela ze Žimutic u Týna nad Vltavou a na zdejší školu nastoupila již 29.července 1945. Ve školní budově byla ještě ubytována americká armáda, která se však do konce srpna vystěhovala a vyučování mohlo začít.

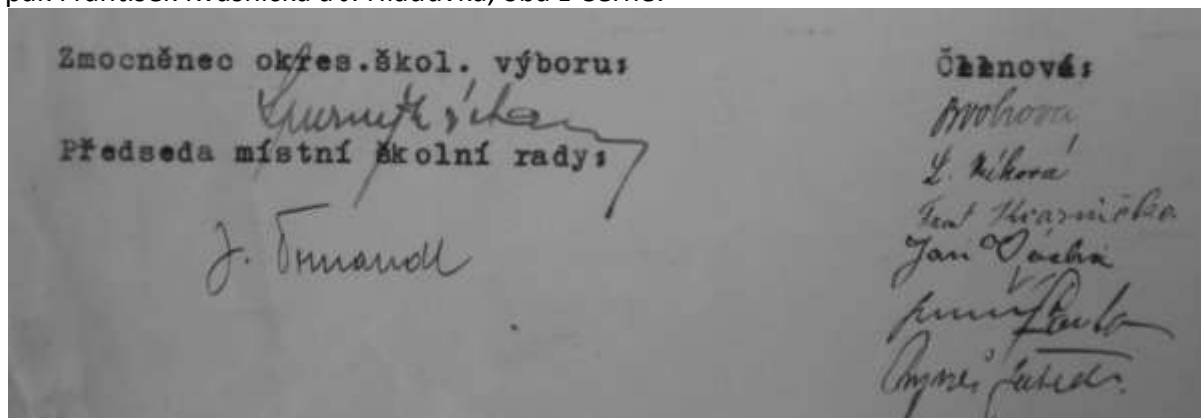
Bylo zahájeno 2. září 1945 s osmi českými dětmi, které vyučuje Božena Vobrová, učitelkou ručních prací je Marie Šťastná. Náboženství nemohlo být vyučováno, protože v Černé je zatím německý farář.

S dosidlováním obce se zvyšuje i počet žáků ve škole a tak byla od 12. února 1946 zřízena 2. třída, jejíž třídní učitelkou je Ludmila Míková, která sem byla přeložena z Čakova u Budějovic. Učitelka ručních prací Marie Šťastná odchází na měšťanskou školu do Horní Plané a místo ní nastupuje Marie Přibilová.

Od 1.dubna 1946 nastupuje na mateřskou dovolenou řídící učitelka Božena Vobrová a obě třídy jsou spojeny až do 13. května 1946, kdy přichází na školu učitelka Božena Vaňková z Prahy a dostává 1. třídu.

Do nového školního roku 2. září 1946 již nastupuje 43 dětí, první třídu vyučuje Božena Vobrová, druhou třídu Ludmila Míková. Učitelkou ručních prací místo Marie Přibilové je Olga Nováčková ze Suchého Vrbného s právem titulu „učitelka domácích nauk“, římsko-katolické náboženství vyučuje administrátor z Horní Plané Jan Hrubeš.

Dne 6. září 1946 byla ustavující schůze místní školní rady v Černé, kde byl předsedou zvolen Jaroslav Tomandl , náměstkem předsedy Jan Vácha, oba z Černé a pokladníkem Božena Vobrová. Dalšími členy byli zvoleni: Jan Smaržík z Bližné, Jakub Ryněš z Pláničky a náhradníky pak František Kvasnička a J. Hladůvka, oba z Černé.

Řídící učitelka Božena Vobrová podává Zemské školní radě v Praze návrh na zřízení tělocvičny v jedné z místností školy a současně žádá o příspěvek 10 000 Kčs na vybavení potřebným nářadím.

I v dalším školním roce 1947 / 48 je řídící učitelkou Božena Vobrová, která spolu s učitelkou Ludmilou Míkovou vyučuje již 53 dětí.

Školní rok 1948 / 49 začíná s 50 žáky a obsazení učitelského sboru je stejné. Dne 15. dubna 1949 však byla odvolána do školy do Kájova učitelka Ludmila Míková a pro nedostatek učitelských sil, vyučovala 2. třídu učitelka ručních prací Olga Nováčková.

Okresní školní výbor v Českém Krumlově oznamuje 15. září 1948 škole v Černé i v Bednářích, že osada Kohlgruben – Vápenice je zaškolená do Černé na Šumavě. Žáci z osady by tedy měli navštěvovat školu v Černé, pokud by však měli bližší a po schůdnější cestě do Emrů, mohou navštěvovat školu v Bednářích. Nechtějí místní školní rada v Emrech rozhodne a podá návrh školní obci Černá na Šumavě na zaškolení žáků do Emrů.

Do školy 1. září 1949 nastoupilo 52 žáků a rovněž nový učitel Jan Zajíček, který vyučuje 2. třídu. Římsko-katolické náboženství vyučuje tento školní rok pomocná učitelka náboženství

Božena Pomijová, která je pověřena i pro školy v Mokrém, Dolní Vltavici, Emrech, Hůrce a Hodňově.

Celkem 67 žáků nastoupilo do školy 1. září 1950 a místo Jana Zajíčka přichází učitelka Marie Kašpárková a učí 2. třídu.

Dnem 1. srpna 1951 končí ve funkci dosavadní ředitelka Božena Vobrová a ředitelem školy je ustanoven Josef Šafránek, který předtím učil ve Větrní. Ten však koncem srpna odjíždí na chmelovou brigádu a tak nastupuje učitel R. Karbulka, který zde má být jen do nástupu vojenské prezenční služby. Těsně před zahájením školního roku je však odvolán na školu do Světlíku a místo něho přichází **3. září 1951** dosavadní ředitel školy Světlík, Václav Nouza.

Protože škola je ve velmi zuboženém stavu, zařizuje nový řídící školy Václav Nouza, okamžité nejnutnější opravy. Ještě v září nastupuje na školu mnoho řemeslníků a opravy probíhají během vyučování.

10.září se vrací z chmelové brigády Josef Šafránek, předává školu Václavu Nouzovi a odchází do Chmelné.

Vyučuje se obvyklým systémem dvou tříd, 1.třídu učí Božena Vobrová a 2. třídu ředitel Václav Nouza a celkem vyučují 61 žáků. Římsko-katolickému náboženství vyučuje páter Imrich Solnica, farář z Černé, evangelické náboženství vyučuje učitelka G. Klicmanová z Českých Budějovic.

V budově školy je rovněž umístěna Mateřská škola, kde je ředitelkou M. Palečková ze Šumavských Hoštic a pěstounkou J. Pexová z Prahy.

Ve škole zatím stále pokračují opravy, zasklívací se všechna okna, provádí se nátěr oken a dveří, maluje se celá budova, bylo započato se zřizováním šatny v místnosti, kde dříve byl sklad uhlí, vápna a různých odpadků a zároveň byl za školou postaven malý dřevník. Opravy probíhaly až do vánočních prázdnin a do nově opravené budovy se žáci navrací 3. ledna. Ovšem o letních prázdninách znovu pokračují další opravy, které se předtím nestihly.

Ve školní kuchyni byly určité problémy s machinacemi potravin, a tak od 1. listopadu místo kuchařky Kořínkové / nebo Kořánkové? / byla přijata kuchařka Milnerová a jako pomocnice pak od 1. prosince M. Černá.

O hlavních prázdninách se odstěhovala bývalá ředitelka Božena Vobrová na českobudějovicko a tak **nový školní rok 1952/53** začala s ředitelem V. Nouzou i dosavadní ředitelka mateřské školy Marie Palečková, která byla jmenována učitelkou Národní školy. Vyučuje se opět ve dvou třídách, ve škole je 56 žáků, ovšem asi 20 jich odejde do nově zřizované školy v Plániče. Náboženství vyučuje páter Vrba a poprvé dostává ředitel pokyny sledovat, kolik dětí a kdo navštěvuje hodiny náboženství. Ve škole se tento rok nepřihlásilo 16 dětí. Dne 1. listopadu 1952 nastupuje na vojenskou službu ředitel Václav Nouza, na jeho místo je jmenován Karel Plešák, který dosud učil v Hořicích na Šumavě. Vyučuje 2. třídu a v 1. třídě pokračuje M. Palečková. Ředitel školy je současně jmenován i ředitelem mateřské školy. Ve školní stravovně během školního roku vařila Anna Milnerová a M. Černá, která se však v květnu 1953 odstěhovala a na její místo nastoupila Marie Kudláčková.

V tomto roce bylo postaveno před školou nové kovové ochranné zábradlí. Veškeré školnické práce vykonávala Marie Čapková.

Do školního roku 1953/54

nastoupila do funkce ředitelky školy Karla Žlunková, dosavadní ředitelka národní školy ve Větřní. Bývalý ředitel Karel Plešák byl přeřazen na národní školu do Mokré. Vedle nové ředitelky přišla i nová učitelka Anna Sýkorová, která učila ve Volarech a má na starosti 2. třídu. 20. února 1954 však Anna Sýkorová odchází na mateřskou dovolenou a místo ní přichází Svatopluk Müller, ovšem ten hned 28. března přechází na Jedenáctiletku do Českého Krumlova. Na jeho místo je dosazena Růžena Šimánková z osmiletky v Horní Plané, která zde vyučuje do 19. června, kdy se Anna Sýkorová vrací z mateřské dovolené. Školní rok začal se 48 žáky a během roku se zvýšil až na 62.

Ve školní stravovně pokračuje Anna Milnerovou s pomocnicí Marií Kudláčkovou.

V dalším školním roce 1954 / 55

dochází opět ke změně ve vedení školy, ředitelkou je jmenována Božena Dvořáková, která přešla z Brna a s ní krátce vyučuje Anna Sýkorová, která však hned ještě v září přechází na trojtřídku do Hůrky. Na její místo nastoupila na pouhé tři týdny Vlasta Mitítková z Přídolí a po oněch třech týdnech ji vystřídala Milena Skalická, která přišla z Tábora.

Změna nastává hned zase 1. listopadu, kdy se z vojenské služby vrátil Václav Nouza a tak převzal vedení školy a 2. třídu, když v té první pokračuje Milena Skalická.

V tomto školním roce je na škole 59 žáků – z toho v 1. třídě 28 / 20 chlapců a 8 dívek/; ve 2. třídě je 31 žáků / 25 chlapců a 6 dívek/.

1. třída = 1. postupný ročník 12 dětí a 2. postupný ročník 16 dětí
2. třída = 3. postupný ročník 10 dětí, 4. postupný ročník 8 dětí a 5. postupný ročník 13 dětí

V obou třídách je zavedeno vyučování podle sovětského způsobu.

Školní rok 1955/56

byl zahájen 1. září, ředitelem zůstává Václav Nouza a přichází nová učitelka Ludmila Pomejová, která dosud učila ve Větřní. Začínají pracovat pionýrské oddíly, první vede učitelka 1. třídy Pomejová a druhý oddíl Jiří Millner, zaměstnanec Tuhových dolů.

Do 1. p.r. nastoupilo 8 žáků, do 2.p.r.18, ve 3.p.r. je jich 10, ve čtvrtém 11 a v pátém 13 dětí.

1.třída = 1, 3 a 4 p. ročník a 2. třída = 2 a 5. p. ročník – celkem je ve škole 60 žáků.

Školnické práce po celý školní rok vykonávala Marie Čapková. Ve školní jídelně se stravovalo průměrně 40 žáků školy, vedoucí kuchařkou byla Věra Benešová, po jejím odchodu od 1.června nastoupila jako hlavní kuchařka Marie Kudláčková, které vypomáhala školnice Marie Čapková. Měsíční příspěvek dětí na obědy a svačiny byl 50 Kč, zbytek doplácel MNV.

Rovněž o prázdninách tohoto školního roku byla škola vymalována, provedeny veškeré olejové nátěry stěn a dveří, což provedl Václav Vácha. Do školy byly také dodány nové lavice pro první třídu.

Stejně tak, jako několik let předtím, byl i **školní rok 1956/57 slavnostní**. Od rána vyhrává místní rozhlas, kde zástupce obce, krátkými vstupy, vítá děti do školy. Před školou vítají prvňáčky pionýři a slavnostní zahájení školního roku provede zástupkyně MNV Božena Štumpfová a zástupce SRPŠ Vladimír Kostka. Do školy je zapsáno celkem 60 dětí, z toho 18 děvčat. V jednotlivých postupných ročnících je tento stav dětí : 1 – 13; 2 – 9; 3- 18; 4- 10; a pátý rovněž 10.Do školy stále dochází děti ze Slavkovic, Bližné a Jestřábí.

1 třídu / 1 a 3. p.r./ vyučuje učitelka Věra Nouzová, roz. Zvánovcová z Lužnice, okr. Třeboň, která do konce minulého školního roku vyučovala na národní škole v Kostelní Radouni, okr. Jindřichův Hradec. ve 2. třídě vyučuje ředitel školy Václav Nouza / 2, 4 a 5 p.r./

K vyučování římsko-katolického náboženství se z celé školy přihlásilo 14 žáků, z toho z 5. p.r. žádný.

Ve školním roce 1957/58

bylo do školy zapsáno celkem 66 dětí, z toho 25 děvčat a 41 chlapců. Do 1 p.r. bylo zapsáno 12 dětí- do 2. p.r.13 – do 3p.r.13 – do 4p.r.19 a do 5 p.r. 9.

1 třídu / která tvoří 1 a 4 p.r./ vyučuje ředitel školy Václav Nouza a ve 2 třídě vyučuje za Věru Nouzovou, která odchází na mateřskou dovolenou, učitelka Zdeňka Truhlářová, čerstvá absolventka Pedagogické fakulty.

K 20. únoru 1958 byla otevřena jednotřídní národní škola v Bližné, takže žáci z Bližné a Jestřábí přestali chodit do Černé, čímž ubylo 18 žáků.

Školní rok ukončilo 48 žáků, z nichž 4 neprospěli a 3 měli sníženou známku z chování, z nich dokonce o dva stupně Gregar Ladislav.

Hlavní kuchařkou ve školní kuchyni byla i nadále Marie Kudláčková, pomocnou kuchařkou Irena Friedlová a vedoucí školního stravování byla ředitelka mateřské školy Věra Kopečková.

Zahájení školního roku 1958/59

bylo opět ve dvou třídách a celkem s 56 žáky / 1, 2 a 3.p.r bylo po 10 – ve 4p.r. 17 a v 5.p.r. 9 dětí / . 1 třídu – 1 a 4p.r. vyučuje Václav Nouza a 2 třídu opět Věra Nouzová. Ve školní jídelně se stravovalo průměrně 45 žáků, vedoucí kuchařkou byla stále Marie Kudláčková, pomocnici Irenu Friedlovou, která musela ze zdravotních důvodů zaměstnání opustit, nahradila Marie Hadrabová, která však později také odešla a tak vařila M. Kudláčková po zbytek roku sama.

Z celkového počtu 55 žáků jich prospělo 51 a sníženou známku z chování měli 4 žáci.

Školní rok 1959/60 začal opět slavnostně za účasti zástupců obce a rodičů dětí. Do celé školy chodilo 55 dětí, z toho v 1.třídě / 1 a 4.p.r./, kterou vyučoval ředitel školy Václav Nouza, jich bylo 26 a ve 2. třídě / zbylé p.r./, kde bylo 29 žáků učil za nemocnou Věru Nouzovou první dva měsíce učitel Pavel Novotný. V červnu odešel na vojenské cvičení Václav Nouza a místo

něho učila ředitelka školy v Pláničce Růžena Troupová. Na konci školního roku opět čtyři žáci opakovali.

Kvůli II. celostátní spartakiádě skončil celkově školní rok 18.června 1960. Již během května však bylo domluveno, že děti z Pláničky i z Mokré budou od 1. září chodit do školy v Černé, takže se bude otevírat 3. třída.

Během školního roku byly na škole ustaveny dva pionýrské oddíly – I. vedla Marie Zikmundová, učitelka mateřské školy a II. oddíl Jana Benediktová, studentka Jedenáctileté střední školy v Českém Krumlově.

Ve školním roce 1960/61

se škola stala trojtřídní. V 1. třídě byl pouze 1. post.roč. v počtu 11 dětí a vyučoval je Václav Nouza v uvolněné učebně po mateřské škole, 2. třída tvořila 2. a 4.p.r./ s celkem 40 žáky a vyučovala Marie Vrchetová, která přešla ze školy v Bližné. 3. třídu tvořil 3. a 5. p. r., bylo zde 34 žáků a vyučovala Věra Nouzová. Celkem tedy nastoupilo do školy 85 žáků. Školní rok ukončilo 83 dětí, z nichž jich pět neprospělo.

Protože počet stravovaných dětí spolu s mateřskou školou přesáhl 80 stravovaných, byla jako pomocná kuchařka přijata Marie Klementová. Školníci vykonává Růžena Vaclíková.

Pionýrskou vedoucí se stala v I. oddíle Marie Vrchetová a ve druhém zůstává Jana Benediktová.

Na škole bylo v tomto roce uskutečněno místní kolo STM / soutěž tvořivosti mládeže/za účasti škol z Černé, Bližné a Hůrky. Soutěže se zúčastnilo přes dvacet jednotlivců a dva soubory a do okresního kola byly z Černé vybráni dva žáci. V okresním kole se pak v sólové recitaci umístil na 3. místě žák čtvrté třídy v Černé, Kantor.

Během školního roku byl převzat inventář ze zrušených škol v Mokré a Pláničce. Koncem školního roku bylo rovněž připravováno rozšíření školy o další třídu a to tak, aby mateřská škola se přestěhovala do uvolněné fary.

Římskokatolické náboženství začal vyučovat páter Karel Prokop Švarc, farář z Frymburka.

Na snímku s dětmi u prvního sv. přijímání v Černé v Pošumaví.

Byla provedena veškerá inventarizace školního majetku, aby mohla být správa školy předána novému řediteli Jaroslavu Zimmermannovi, dosavadnímu řediteli školy v Zubčicích, který nastoupí dnem 1. srpna 1961.

Dosavadní ředitel Václav Nouza odchází na okres České Budějovice a na závěr svého působení provedl hodnocení školního roku:

Spojení školy v Černé s jednotřídkami v Mokré a Bližné vznikla zde trojtřídní škola. Tímto opatřením se částečně zlepšilo vyučování, hlavně se však zlepšila individuální péče o žáky, zejména z okolí, z rodičů reemigrantů. Přestovšak byl po celý školní rok velký problém v nadměrném počtu žáků ve druhé a třetí třídě / 35 a 38 /. Situaci snad vyřeší otevření čtvrté třídy v příštím roce.

Aby mohl být hned od počátku roku plněn vyučovací plán, bylo nutné zavést ve třetí a čtvrté třídě doučovací kroužky, neboť vědomosti žáků z bývalé národní školy v Mokré neodpovídaly klasifikačnímu řádu. Na školu propadá průměrně 7% žáků a tak kroužky fungovaly po celý rok.

Větší než vyučovací byly problémy výchovné. Hned na počátku roku bylo nutné stmelovat žákovský kolektiv, který vznikl ze tří kolektivů škol, 50% žáků je přespolních, jejich kázeň většinou uvolněná, proto následovala různá opatření, hlavně zajištění dozoru při příjezdu a odjezdu autobusů. V zimním období se nám vcelku podařilo vytvořit pro přespolní žáky takové podmínky, že nám ve škole po vyučování zůstávali – doučovali se, připravovali se na vyučování nebo hráli různé hry. proto je nutné do budoucna uvažovat pro přespolní žáky o zřízení družiny mládeže.

Neméně vážným problémem zůstává a pravděpodobně ještě nějakou dobu bude otázka zájmu rodičů o práci svých dětí i o práci školy. Nejsmutnější na tom však je, že mnohdy trpí nadané děti špatnými vlastnostmi svých rodičů.

Brzdou v polytechnické výchově je to, škola dosud nemá žádnou dílnu. V přeplněných třídách se jen těžko plní předepsané učební osnovy. Rovněž ve výuce tělesné výchovy, zejména v zimních měsících, chybí alespoň minimálně vybavená tělocvična.

Materiální vybavení školy je vcelku uspokojivé, školní budova je však méně vyhovující pro své nevhodné umístění na velmi frekventovaném místě, na bažině a bez skladovacích prostorů. V procesu spojování školy se životem jsme se zaměřili na poznávání pracovišť v obci, zejména ČSSS, Tuhové doly a Výrobna ovocných šťav.

U školy je školní zahrada v rozsahu 20 x 15 m, oplocená dřevěným plotem, je využívána málo, vzhledem k tomu, že po napuštění jezera je vlhká. K mičurinským pokusům slouží část zahrady naproti škole, u bytu ředitele školy.

Školní žákovská knihovna má celkem 651 svazků, dále používá gramorádio, magnetofon, diapojektor a promítací přístroj, které jsou však v majetku Osvětové besedy.

Dovětek: *během celého tohoto období probíhalo v každém školním roce mnoho akcí, většinou zaměřených na oslavy / v počátku narozeniny T.G. Masaryka a potom J.V.Stalina a Kl. Gottwalda zejména, ale i většiny státníků tzv. lidovědemokratických států /, dále oslavy 1.máje, Dne horníků, Dne čsl.armády, výročí osvobození, Mezinárodní den dětí, VŠSR a další. V padesátých letech děti hledaly mandelinku bramborovou a zúčastňovaly se brigád v zemědělství, zejména při sběru brambor.*

Školu pravidelně navštěvoval školní lékař, žáci se rovněž zúčastnili sběru druhotných surovin a pravidelně uspořádali výlet na různá místa, zejména v jihočeském regionu.

Jedna akce podrobněji:

Oslavy Mez. dne dětí v r. 1957 Mezinárodní den dětí byl tento rok v naší obci velmi slavnostní. Místní tělovýchovná jednota Sokol ve spolupráci s ředitelstvem školy a ostatními složkami, uspořádala 1. ročník Pionýrského cyklistického závodu, závodů v lehké atletice a ve střelbě ze vzduchovky. Celý den bylo na školním hřišti velmi rušno. Od časného rána plnili závodníci střelbu ze vzduchovky, přičemž nejlepších výsledků dosáhl žák 5.post. ročníku František Špaček.

K odpolednímu cyklistickému závodě se sjeli žáci i z okolních škol – Hůrky a Horní Plané. Pozvánky byly poslány i na ostatní školy, ale jejich žáci se nedostavili. Od 14. hodin cyklistický závod začal, startovalo 19 závodníků a trať vedla po silnici k Českému Krumlovu. Na konci obce, kde je odbočka na Slavkovice, byl přejezd po prkně přes potok, ze Slavkovic závod pokračoval na Muckov, kde byla kontrola a určování světových stran. Z Muckova pokračovali závodníci na Pláničku, zde absolvovali jízdu mezi kuželkami a určovali pět rostlin. Z Pláničky pak jeli zpět do Černé, kde od domu čp.42 pak byla rychlostní zkouška až na hřiště.

V době závodu byla celá trať uzavřena, chlapci závodníci si vedli všichni dobře, smůlu měl žák Vačkář z Černé, který ve snaze zvítězit, havaroval a poškodil si kolo tak, že musel závod vzdát. Celkem bylo věcnými cenami odměněno deset závodníků, nejlepší byl opět František Špaček, který za 1.místo obdržel kopací míč. Rovněž ostatní ceny za umístění byly hodnotné, kotlík, jídelní misky, torna, plní láhev a jiné sportovní potřeby.

V lehké atletice dívek zvítězily J. Kunášová z Hůrky a B. Frolíková z Černé a byly odměněny plnicími péry.

Kromě toho splnilo 36 účastníků závodů podmínky pro získání Festivalové stužky ČSM, která jim byla odevzdána.

Závod byl vcelku dobře organizačně zajištěn a pořadatelé se proto rozhodli uspořádat jej tradičně každý rok. Potěšitelné bylo, že mnoho občanů během závodu nadšeně povzbuzovalo a tak se MDD stal radostným dnem pro malé i velké.

Školní rok 1961 / 1962

slavnostně zahájil nový ředitel školy Jaroslav Zimmermann. Do školy nastoupilo celkem 106 žáků a tak byla organizována jako čtyřtřídní. Protože mateřská škola dosud neuvolnila třídu, byl 1.post. ročník, který vyučovala Marie Vrchotová, umístěn dočasně v čp.28. Druhou třídu, kde byl 2. a 3. post. ročník, vyučovala Hana Járová, provdaná Voldánová, která předtím působila na Lipně. Třetí třídu tvoří 4.p.r. a zde žáky vyučuje absolvent Pedagogického institutu v Českých Budějovicích Karel Bláha a je to jeho první učitelské místo.

Čtvrtou třídu a tudíž 5.p.roč. vyučuje ředitel školy Jaroslav Zimmermann.

Hned od počátku roku byla značná pozornost věnována pionýrské organizaci, funkci skupinové vedoucí zastávala Hana Járová, která si za pomoci ČSM zajistila další vedoucí a to Marii Čapkovou a Evu Brožovou. Po navázání spolupráce s útvarem Pohraniční stráž v Kyselově byli získáni dva pohraničníci jako pionýrství vedoucí.

Velká pozornost byla též věnována SRPŠ / Sdružení rodičů a přátel školy/, jehož předsedou byl zvolen Jan Hadraba, horník Tuhových dolů. Poněvadž se značná část rodičů z přilehlých osad těchto schůzí nezúčastňovala, bylo rozhodnuto pořádat schůze SRPŠ po osadách, což se velmi osvědčilo. Učitelům bylo uloženo podstatně rozšířit styk s rodiči žáků, aby nejpozději do pololetí znali rodinné poměry všech svých dětí. Nelze přehlédnout, že rodinné poměry žáků jsou ve většině velmi neuspořádané a mnoha dětem není věnována ani ta nejzákladnější péče. Požívání alkoholu je ve zdejší obci velmi rozšířeno a zhoubný vliv tohoto počínání je možno pozorovat na celé řadě dětí.

V průběhu školního roku navštěvoval žáky několikrát i školní lékař a většinou vyslovil vážné upozornění nad zdravotním stavem žáků. Téměř polovina z nich trpí vadným držením těla a značná část též podvýživou a nepravdělnou a málohodnotnou stravou, což je způsobeno nedbalostí a nezodpovědností rodičů. Proto učitelé navštívili značnou část rodičů, hovořili s nimi a byla též uspořádána přednáška pro rodiče na téma: „Péče o zdraví našich dětí. Současně byly ve všech post. ročnících zavedeny i pravidelné tělovýchovné chvílky.

Ve školním roce 1962/63

odchází Karel Bláha na základní vojenskou službu a místo něho přichází Jiřina Petříková, která vyučuje 1. post. ročník. Druhou třídu tvoří 2. a 4. p. roč. a vyučuje zde Marie Vrchotová, třetí třídu / 3. p. r./vyučuje Hana Voldánová, která však v průběhu školního roku odchází na mateřskou dovolenou a místo ní nastupuje Stanislav Pražák, který dosud vyučoval ve Chvalšínách.

Čtvrtou třídu a tím tedy 5. p. ročník vyučuje opět Jaroslav Zimmermann.

K rozvoji obce a školy.

Za pomoci tajemníka MNV Václava Šťavíka byl proveden rozbor situace v obci, na jehož základě možno usuzovat o dalším růstu školy v následujících letech.

Obec Černá v Pošumaví byla ONV v Českém Krumlově vyhlášena jako středisková obec, což znamená, že bude zajištěna nejen zemědělská a průmyslová investiční výstavba, ale též výstavba bytových jednotek. Dle tohoto plánu bylo již v roce 1961 předáno v Černé do užívání 9 bytových jednotek a v roce 1962 - 18 byt. jednotek.

V roce 1963 bude v osadě Bližná předáno 18 byt. jed. a v letech 1964 / 65 bude v Černé vždy dokončeno každý rok po 18 byt. jednotkách. Výstavbu dvou byt. jedn. plánuje i národní podnik Státní rybářství, oddělení Lipno. V Černé by tak bylo v období pěti let předáno občanům 83 bytů.

Proto ředitelství školy spolu s radou MNV vypracovalo návrh na řešení školské otázky, zejména pokud se týká tříd, tělocvičny, dílen atd.

Počínaje dnem 1.9.1963 byla na zdejší škole uvedena do provozu družina mládeže. Do funkce vychovatelky nastoupila Marie Benediktová, která byla předtím zaměstnána u Tuhových dolů. Do družiny se přihlásilo celkem 77 dětí, přijmout však bylo možno jen 30, protože otevření dvou oddělení družiny nebylo možno zajistit.

Funkci skupinové pionýrské vedoucí vykonávala Hana Voldánová, později Stanislav Pražák, oddílové vedoucí pak příslušníci PS útvaru Kyselov.

Tuhá zima.

Zimní období se vyznačovalo neobvykle tuhými mrazy, při kterých teplota klesala až k -30°C , dokonce v sousední Hůrce naměřil dobrovolný pracovník meteorologického ústavu s. Špidla teplotu $-38,5^{\circ}\text{C}$. Vlivem těchto tuhých mrazů, které postihly celou Evropu, bylo značně ztíženo zásobování elektřinou, uhlím, potíže vznikaly v železniční dopravě apod. Na základě těchto skutečností prodloužilo Ministerstvo školství a kultury pololetní prázdniny o dva týdny.

Za účasti zástupců MNV a SRPŠ byl opět slavnostně **zahájen školní rok 1963 / 64.** V tomto roce je na škole zapsáno 112 žáků, celkově v pěti třídách. V 1. post. ročníku, který má na starosti Marie Vrchotová je 26 dětí, 2. post. roč., kde je 23 dětí vyučuje Jiřina Petříková, ve 3. ročníku je 21 dětí a vyučuje s. Pláničková, 4. post. ročník vyučuje Jaroslava Šimková, která přišla z Vyššího Brodu a má zde 23 dětí a v 5. post. ročníku, který vyučuje ředitel školy je 18 žáků.

Vychovatelkou školní družiny je i nadále Marie Benediktová a pionýrskou skupinovou vedoucí vykonává s. Pláničková s oddílovými vedoucími z řad pohraničnicků.

Do vedení SRPŠ byl zvolen Josef Špilínek, horník Tuhových dolů.

Při ukončení školního roku a rozdání vysvědčení celkově ze 110 žáků jich 18 neprospělo:

v 1. post. ročníku to bylo z 28 žáků celkem 6; ve druhém z 19 neprospěli tři; ve třetím z 25 rovněž tři; ve čtvrtém z 20 celkem čtyři a v pátém z 18 to byli dva žáci.

Z celé školy prospěli s vyznamenáním jen tři žáci z pátého post. ročníku.

Výstavba hřiště.

Na jaře 1964 byly zahájeny práce na úpravě nového sportovního hřiště, které bude sloužit zejména zdejší škole. Na uvedený prostor jsou naváženy veškeré zbytky demolic bývalých hospodářských objektů. Lze předpokládat, že hrubá terénní úprava bude dokončena v tomto roce.

Znovu bylo školním lékařem konstatováno, že většina dětí trpí pokřiveností páteře a vadným držením těla a proto byla Jaroslava Šimková vyslána do kursu ZTV, které pak bude v příštím školním roce součástí výchovy.

Tragická zpráva.

Dne 23. července 1964 utrpěl na brigádě těžké zranění žák zdejší školy Miroslav Cirhan z Bližné. Svému zranění podlehl.

Volby do MNV.

V červnu 1964 se uskutečnily volby do všech skupin národních výborů. Do zdejšího MNV byl zvolen i ředitel školy Jaroslav Zimmermann, který od této doby zastával rovněž funkci tajemníka MNV.

Učitelský sbor ve školním roce 1964/ 65

se znovu obměnil, i nadále vyučovala Marie Vrchotová / 1.p.r./ a Jaroslava Šimková / 3. p.r./.. Jako nový přišel Ladislav Krajník, který dostal 2. post. roč. a ve 4. p. ročníku vyučoval 67 letý důchodce Josef Císař, bývalý ředitel školy v Hůrce. Jiřina Petříková, vzhledem ke zdravotnímu stavu svého syna nastoupila jednoroční neplacenou dovolenou. Ředitel školy Jaroslav Zimmermann samozřejmě zůstává a vyučuje 5. p. r. s dvaceti žáky.

S učitelem Josefem Císařem

Stav žactva v tomto školním roce nebyl uveden.

V důsledku nedostatečné kapacity budovy školy byla pátá třída umístěna v budově MNV, než dojde k adaptaci vhodných náhradních prostorů.

Školní družina, kde je zapsáno 30 žáků, se střídá v učebně 3. post. ročníku, což je sice nevhodný způsob, ale vzhledem k adaptačním pracem potřebný.

Vedoucí vychovatelku Marii Benediktovou, která byla přeřazena do Dětského domova v Horní Plané, střídá v únoru 1965 Václava Lovětínská.

Funkci skupinové vedoucí vykonává Jaroslava Šimková, oddílové vedoucí i nadále pohraničníci z Kyselova. S útvarem PS pod vedením kpt. Ondreje Hruže je na tomto úseku velmi dobrá spolupráce.

Ředitel školy Jaroslav Zimmermann považoval za nutné zmínit se o učiteli Ladislavu Krajníkovi:

- Jmenovaný je původem z Velešína, okr. Český Krumlov, studoval na Pedagogické fakultě v Českých Budějovicích a na zdejší školu nastoupil na jednoroční řízenou praxi ještě před složením státní závěrečné zkoušky. Toto je nový způsob přípravy mladých učitelů, který byl od roku 1964 poprvé zaveden. Uvádějící učitelkou byla velmi svědomitá a zkušená učitelka Marie Vrchotová a i ostatní učitelé vyšli Ladislavu Krajníkovi ochotně ve všem vstříc. Jeho práci na zdejší škole sledovala i profesorka Pedagogické fakulty s. Menclová.

Na ustavující schůzi SRPŠ byl předsedou opět zvolen Josef Špilínek.

Prověrky znalostí a vědomostí žáků v okrese.

Prověrka znalostí a vědomostí žáků byla provedena nejenom na škole v Černé, ale i v Holubově, Kájově, Hodňově, Polné, Perneku, Hůrce, Bednářích a v Hořicích. S uspokojením je konstatováno, že škola v Černé se umístila na druhém místě za Holubovem, která však má již vnitrozemské podmínky. Poctivá a úsilovná práce učitelů přinesla své ovoce, i když ne právě bohaté. Valná část rodin ve zdejší obci se o děti příliš nestará, poměry ve kterých někdy děti žijí jsou přímo zoufalé. Jest běžným zjevem, že rodiče nemají finanční prostředky na stravování dětí ve školní stravovně, na alkoholické nápoje se však vydávají částky někdy až neuvěřitelné. Domnívám se, že naše zákonodárství často až příliš benevolentně posuzuje případy neposkytování zákonné péče dětem. Následky v rodinách samých jsou pak otřesné.

V průběhu školního roku zajišťovali všichni učitelé pod vedením Jaroslavy Šimkové hodiny zvláštní tělesné výchovy /ZTV/ a dohled vykonával dětský lékař MUDr. Lazár.

O zajištění svého odborného růstu dbali během školního roku i učitelé sami. Na škole byly uspořádány přednášky pojednávající o metodice psaní, tělesné výchovy, výtvarné výchovy a pracovního vyučování. V pěti předmětech bylo na škole počínaje 3. post. ročníkem zavedeno polooborné vyučování. Na konci školního roku byla uspořádána výstavka školních pomůcek vyrobených učiteli, dvakrát za rok byla svolána na zdejší školu porada učitelů okolních šesti škol.

Školní rok 1965 / 66

byl zahájen ve dvou budovách, jednak ve školní budově a pak v budově čp. 40, kam byl přemístěn 1. post. ročník a školní družina. Nové prostředí je pro školní účely vcelku vhodné, neodpovídající je pouze výška stropů a nedostatečné sociální zařízení, což bude během roku vybudováno.

Podle vyjádření zástupců ONV Český Krumlov se v Černé v Pošumaví počítá od roku 1968 s výstavbou nové školy.

Stav žactva v novém školním roce je následující: v 1. post. ročníku je 21 žáků a vyučuje Jaroslava Šimková, provdaná Samcová. Ve druhém post. ročníku vyučovala Marie Vrchotová a bylo zde 19 žáků, ve třetím ročníku je pak 26 dětí, které vyučuje Hana Voldánová. Čtvrtý post. ročník má 26 žáků a učitelku Jiřinu Petříkovou a ředitel školy Jaroslav Zimmermann vyučuje v 5. post. ročníku celkem 18 žáků.

Římsko-katolické náboženství vyučuje farář administrátor z Frymburku, Karel Švarc. Přihlášeny jsou dvě děti ze 2 třídy a jeden žák ze 4 třídy.

Vedoucí vychovatelkou zůstává Václava Lovětínská, ve školní družině je opět 30 žáků, přihlášku na začátku roku jich však podalo 76, ale kvůli nedostatku vhodných prostorů nemohli být přijati.

Skupinovou vedoucí PO byla Marie Vrchotová, funkci oddílových vedoucích opět příslušníci pohraniční stráže. Všechny oddíly se zapojily do soutěže – Pionýr, mladý ochránce hranic.

V průběhu školního roku byla opět značná pozornost věnována prospěchu žáků, zejména v českém jazyce a počtech. Úroveň znalostí značné části žáků v jednotlivých postupných ročnících je velmi nízká, přestože se pravidelně organizují doučovací skupiny, besedy s rodiči i rodinné návštěvy. Stejná situace je ovšem i na jiných školách okresu. Zatímco propadajících žáků na okrese Strakonice je 3,45 %, na okrese České Budějovice 4,06 %, tak na okrese Český Krumlov je to 10,52 %.

Odborná učebna a dílna.

Aby se zvýšilo využití audiovizuálních pomůcek byla v průběhu prázdnin dokončena svépomocí adaptace odborné učebny a v přízemí i polytechnické dílny.

Zrušení školy v Bednářích – Muckově.

Na základě rozhodnutí školského odboru ONV Český Krumlov a po dohodě s rodiči žáků byla zrušena jednotřídní škola v Bednářích – Muckově. Pro žáky byla zřízena nová autobusová linka s ranním a odpoledním spojem do Černé v Pošumaví. Celkem přešlo do zdejší školy devět žáků a ředitel zrušené školy Karel Vochozka byl přeložen do Nové Vsi u Brloha.

Pod dohledem lékaře MUDr. Lazára byly na škole zajištěny hodiny ZTV, které vede Jaroslava Šimková – Samcová a bylo sem zařazeno celkem 16 žáků.

Učitelka Marie Vrchotová zajišťovala v mimovyučovací době hodiny nápravy řeči a dosahovala vynikajících výsledků.

Školní rok 1966 / 67

V tomto školním roce je škola organizována opět jako pětitřídní a vyučování probíhá opět ve dvou budovách. V budově staré školy je umístěn 1. post. ročník s 25 žáky, které vyučuje Hana Voldánová. V téže budově je i školní družina, kde je zapsáno 30 dětí zaměstnaných matek a dojíždějících. Vedoucí školní družiny je Václava Lovětínská.

V hlavní budově je pak umístěn 2. post. ročník s 22 žáky, které vyučuje Zdeněk Koukal, absolvent Pedagogické fakulty vykonávající zde jednoroční řízenou praxi. Ve třetím ročníku vyučovala 20 žáků Jiřina Petříková, ve čtvrtém 26 žáků učitelka Marie Pešková, která nastoupila od 1. 9. 1966, když předtím vyučovala na prvním stupni SVVŠ v Českém Krumlově.

Na škole však učila necelý měsíc, pak rozvázala pracovní poměr a našla si nové zaměstnání. Protože odbor školství a kultury neměl v uvedené době za ní náhradu, nastoupil na školu otec ředitele školy, důchodce Petr Zimmermann, který předtím působil řadu let jako ředitel školy v Holubově. Na zdejší škole působil do 31. ledna 1967, neboť od 1. února nastoupila Milada Havlová, která přišla ze ZDŠ z Malšína. Ovšem i ta zde byla pouze do 31. května 1967, protože byla přeložena do Pohorské Vsi. V červnu tak ve čtvrté třídě vyučoval opět důchodce Petr Zimmermann. V 5. post. ročníku pak 20 žáků vyučoval ředitel školy Jaroslav Zimmermann. Celkem bylo v tomto školním roce na škole 113 žáků.

Funkci skupinového vedoucího PO vykonával učitel Zdeněk Koukal, oddíloví vedoucí byli opět příslušníci PS z Kyselova.

Na základě celoročního hodnocení neprospěli v 1. p. r. celkem čtyři žáci, ve druhém tři, ve třetím p. roč. dva, ve čtvrtém jich bylo pět a v pátém čtyři žáci; celkem na škole 18 žáků, t. j. 15,8 %. Dá se říci, že situace se horší, na škole je množství žáků, kteří již dříve opakovali některý postupný ročník, jsou i případy, že např. ve 3. post. ročníku je žák se šestým rokem školní docházky.

Nejvíce překážek se vyskytuje na úseku spolupráce školy s rodinou. Část rodičů je ve svém myšlení velmi zaostalá, či naprosto lhostejná k výsledkům školní práce svých dětí. Neblaze se odráží skutečnost, že se ve zdejší oblasti koncentrovala řada rodin zaostávajících a holdujících alkoholickým nápojem.

Od 1.dubna 1967 schválila vlády republiky zákon o platové úpravě učitelů. Tak např. základní plat ředitele školy po 16 letech služby činí 1700 Kčs, dále funkční příplatek 200 Kčs a příplatek za činnost ve ztížených podmínkách činí 150 Kčs. Učitel Zdeněk Koukal, který zde působí jeden rok má základní plat 1250 Kčs a 150 Kč za ztížené podmínky.

Do funkce předsedy SRPŠ byl znovu zvolen Josef Špilínek.

Škola těžce nese odchod Marie Vrchotové, která byla nejenom vynikající učitelkou, ale ve svém volném čase jako kvalifikovaná síla vedla hodiny nápravy řeči, což se v současné době na škole nezajišťuje.

Školní rok 1967 / 68

Byl zahájen se 111 žáky a opět se vyučuje ve dvou budovách. V jednotlivých postupných ročnících je zastoupeno uvedené množství žáků: 15 – 23 – 24 -22 a 27. Vedle ředitele školy vyučuje v tomto roce na škole Jiřina Petříková, Hana Voldánová, Zdeněk Koukal a Anna Veselá. Posledně jmenovaná nastoupila na zdejší škole své první učitelské místo a učila zde do 25. ledna 1968, kdy nastoupila na mateřskou dovolenou. Místo ní opět nastoupil důchodce Petr Zimmermann.

Jako tělocvičnu používá škola prostorný sál místního pohostinství, který byl vyčleněn pouze pro účely tělesné výchovy.

Stravování žáků probíhá v budově bývalé fary, vlastní kuchyně odpovídá všem požadavkům, jídelna je však nedostatečná a žáci obědvají na tři směny.

Poprvé v tomto školním roce je vyučování organizováno v jedenáctidenním vyučovacím cyklu, neboť každá druhá sobota je nyní volná. Od příštího školního roku se počítá se všemi volnými sobotami.

Do funkce předsedy SRPŠ byl opět zvolen Josef Špilínek a tentokrát byli zvoleni i třídní důvěrníci a to: pro 1.p. r. Anna Študlarová, pro 2.p.r. Jan Frisch, pro 3.p.r. Marie Strnadová, pro 4.p.r. Růžena Bednářová a pro 5.p.r. Anna Nováková.

Prospěch žáků se znovu zhoršil, z loňských 15,8 % jich letos neprospělo 17,59 %, nejvíce z mateřského jazyka, z počtů a ruského jazyka.

Pravidelným lékařským vyšetřováním bylo zjištěno, že řada dětí stále trpí vadným držením těla, zvláštní tělesná výchova však nebyla zajišťována, protože chybí odborná síla, stejně jako na nápravu řeči.

V tomto školním roce se začala rozvíjet spolupráce mezi zdejší školou a školou v Hořicích na Šumavě. Vzájemný styk a výměna zkušeností se ukázaly jako prospěšné.

Politické události.

Školní rok probíhal celkem bez závad a mimořádných událostí, přesto však nejenom škola, ale celá vlast prožívala údobí mimořádného vzruchu naplněného nadějami v lepší život. Na prosincovém zasedání ÚV KSČ odsoudila skupina členů, vedená Alexandrem Dubčekem, nejenom období padesátých let poznamenané řadou deformací, ale podrobila důsledné kritice i současné vedení stranické a státní politiky. V souvislosti s tím došlo k rozdělení funkcí 1. tajemníka ÚV KSČ a presidenta republiky. Do funkce 1. tajemníka ÚV KSČ byl zvolen Alexandr Dubček, prezidentem zůstal Antonín Novotný. Nedlouho však po lednovém zasedání ÚV KSČ abdikoval Antonín Novotný na svůj úřad a prezidentem byl 30.března 1968 zvolen armádní generál Ludvík Svoboda.

Z této doby se datuje i řada různých změn a opatření, např. na úseku školství došlo k rozdělení na samostatné ministerstvo školství a ministerstvo kultury. Sled dalších událostí probíhal velmi bouřlivě, někdy i živelně. Politická situace se vyhrotila v srpnových dnech, když předtím vlády a politické vedení států Sovětského svazu, Polska, Maďarska, Bulharska a Německé demokratické republiky poukazovaly na nebezpečí odklonu od socialismu.

Uvedené státy vyslaly pak 21. srpna 1968 svá vojska do Československa, která zde obsadila všechna důležitá místa a Alexandr Dubček, Josef Smrkovský a Oldřich Černík byli odvezeni do Moskvy k jednání. Za uvedené situace lze těžko dělat jakékoliv závěry, či úsudky, většině obyvatel se situace jeví jako zcela nepřehledná a nejasná.

V těchto pohnutých dnech tím více vystupuje do popředí povinnost českého a slovenského učitelstva, nezapomínat na pokrokové tradice našich předchůdců, kteří vždy stáli na straně práva, pravdy, humanismu a demokratické tolerance. Chceme po období předlednového mocenského tlaku navázat na buditelské tradice, protože nemůžeme zůstat stranou velkého dění. Jsme pro důsledné plnění akčního programu KSČ, za dodržování osobních, tiskových a shromažďovacích svobod i ostatních nezadatelných lidských práv.

Nechceme a nikdy nebudeme učit nepravdě, vždy se budeme dovolávat světlých zdrojů naší národní historie, v jejich odkazu v hesle nám všem drahém – „Pravda zvítězí“.

/zapsal Jaroslav Zimmermann 28. srpna 1968/

Školní rok 1968 / 69

Na škole je v tomto školním roce celkem 94 žáků. V prvním post. ročníku, který vyučuje Hana Voldánová je 16 dětí, ve druhém, kde nastoupila Marie Schmidtová je 17 dětí, třetí ročník vyučuje Jiřina Petříková a má na starosti 22 žáků. Ve čtvrtém ročníku je vyučujícím Zdeněk Koukal a je zde 20 dětí a pátý post. ročník, kde je 19 žáků, vyučuje ředitel školy Jaroslav Zimmermann.

Školní rok 1969/ 70

Ve škole je celkem 103 žáků. První post. ročník je rozdělen na 1A, kde je 18 dětí a vyučuje zde Bohumíra Dědová a na 1B, kde vyučuje Hana Voldánová a je zde 12 žáků / tehdy označených jako zaostávající/. Druhý post. ročník se 16 žáky vyučuje Marie Schmidtová, ve třetím ročníku má na starosti 16 žáků Marta Tischlerová, ve čtvrtém učí 21 dětí Jiřina Petříková a v pátém 20 dětí opět ředitel školy.

Od 1. ledna 1970 nastoupil na školu učitel Milan Strejc.

Náboženství římsko-katolické vyučuje Karel Švarc, přihlášeno je 30 dětí / po roce 1968 se počet podstatně zvýšil/.

Ve školní družině je vedoucí vychovatelkou Václava Lovětínská a vychovatelkami: do 31. 7. 1970 Helena Hájková a od 1. 8. 1970 Božena Lešková.

Předsedou SRPŠ je Jan Benedikt.

Školní rok 1970/ 71

V tomto školním roce není znám počet žáků ve škole. Vyučujícími jsou: v 1.p.ročníku Bohumíra Dědová; ve 2 A p.r. Marie Schmidtová a ve 2 B Hana Voldánová; třetí post. ročník vyučovala do konce roku 1970 Jiřina Petříková a od 1. ledna 1971 Marie Ryšavá, třetí p.r. vyučoval Milan Strejc a čtvrtý ředitel Jaroslav Zimmermann.

Ve školní družině pokračovala Václava Lovětínská a Božena Lešková, předsedou SRPŠ byl Josef Černý.

Od tohoto roku začalo být sledováno, které děti chodí na výuku náboženství, kde jsou zaměstnáni jeho rodiče a jak jsou angažováni. K dispozici jsou tedy autentické záznamy, které musel ředitel školy zasílat na příslušné vyšší orgány.

Z nich vyplývá, že na výuku římsko-katolického náboženství se přihlásili:

- z 2. post. ročníku - Jana Podgorská, Petr Němec, Eva Čechová, Josef Bigas, Václav Pocklan, Romana Ruprechtová, Hana Černá, Alena Horečná
- z 3. post.ročníku - Milena Motičáková
- z 4.post.ročníku - Štěpán Bigas, Jan Bigas, Hana Bigasová, Jana Váchová, Eva Černá
- z 5. post. ročníku - Hana Benediktová, Jiřina Lukašáková, Miroslava Vrbová, Pavel Vrba a Anna Horečná.

Školní rok 1971/ 72

Na škole se učilo celkem 93 žáků.

- 1.post.ročník - 19 žáků - Bohumíra Dědová
- 2.post.ročník - 17 žáků - Milan Strejc
- 3.post.ročník - 22 žáků - Pavla Kubatová
- 4.post.ročník - 15 žáků - Jan Louženský
- 5.post.ročník - 20 žáků - Jaroslav Zimmermann - ředitel

Ve školní družině je stejné obsazení, předsedou SRPŠ nadále Josef Černý.

Na náboženství se přihlásilo 10 dětí.

Školní rok 1972/ 73

I v tomto školním roce navštěvovalo školu celkem 93 žáků.

- 1.post.ročník - 19 žáků - Pavla Kubatová
- 2.post.ročník - 16 žáků - Milan Strejc
- 3.post.ročník - 18 žáků - Bohumíra Dědová
- 4.post.ročník - 23 žáků - Jaroslav Vašta
- 5.post.ročník - 17 žáků - Jaroslav Zimmermann

Vedoucí školní družiny nadále Václava Lovětínská, na jaře 1973 odešla na mateřskou dovolenou Božena Lešková, místo ní nastoupila Bohumila Mrázová.

Předsedou SRPŠ byl František Lukeš.

Školní rok 1973/ 74

V tomto roce nastoupila nová učitelka Alena Vlasáková a dostala 2.post. ročník s 21 dětmi. První ročník vyučovala znovu Pavla Kubatová a bylo zde 16 žáků. Ve třetím ročníku bylo 14 žáků a vyučoval zde Milan Strejc. Bohumíra Dědová, nyní provdaná Smolenová měla čtvrtý ročník, zde bohužel neznáme počet dětí. V pátém post. ročníku vyučoval 19 žáků opět Jaroslav Zimmermann.

Vedoucí ŠD stále Václava Lovětínská, dále zde pracovaly: Ludmila Šinclová a pí.Strejcová a pí.Kubišová.

Předsedou SRPŠ František Lukeš.

Školní rok 1974/ 75

Škola se od tohoto roku stala čtyřtřídní, první a druhý post. ročník byly spojeny v jednu třídu – v prvním roč. bylo 8 žáků a ve druhém 15, celkem 23 dětí vyučoval Milan Strejc. Druhou třídu, kde byl 3.post.ročník učila Alena Vlasáková a měla zde 20 žáků. V další třídě se 4.post.ročníkem bylo 14 dětí, které vyučovala Bohumíra Smolenová. Pátý post.ročník ve čtvrté třídě vyučoval Jaroslav Zimmermann / počet dětí neznáme/.

Jako vedoucí ŠD nastoupila Božena Lešková, vychovatelkou byla Ludmila Šinclová.

Předsedou SRPŠ František Lukeš.

Školní rok 1975/ 76

Škola pokračuje jako čtyřtřídní, počet dětí celkem bylo 70. První post. ročník vyučuje Bohumíra Smolenová a má 15 žáků, druhý a třetí ročník jsou spojeny v jedné třídě, druhý

sedm a třetí 15 žáků vyučuje Milan Strejc, Alena Vlasáková má ve čtvrtém ročníku na starosti 21 dětí a ředitel Jaroslav Zimmermann v pátém ročníku 12 dětí.

Školní družina i SRPŠ – vedení stejné.

Školní rok 1976/ 77

Tentokrát dostal první post. ročník na starost učitel Milan Strejc, který vyučuje 24 prvňáčků, ve druhém ročníku učí 16 dětí Bohumíra Smolenová, třetí a čtvrtý jsou opět spojeny v jednu třídu a je zde 7 a 16 dětí a vyučuje Alena Vlasáková. V pátém ročníku jako obvykle učí ředitel celkem 19 dětí.

Ostatní opět ve stejném složení.

Školní rok 1977/ 78

Škola nadále čtyřtřídní, počet dětí celkem 81, učitelský sbor stejný, počet dětí v jednotlivých ročnících i obsazení učitelským sborem neznámo.

Školní rok 1978/ 79

Ve čtyřtřídní škole, s pěti postupnými ročníky, se v tomto roce vyučuje celkem 80 žáků. V prvním ročníku je jich 18 a vyučuje Bohumíra Smolenová, ve druhém ročníku je rovněž 18 dětí, který tentokrát, oproti zvyklostem, vyučuje Jaroslav Zimmermann. Třetí ročník s celkem 24 žáky učí Milan Strejc a spojenou třídu čtvrtého a pátého ročníku se 20 žáky dostala nová síla Jarmila Hlaváčová.

Školní rok 1979/ 80

Škola opět čtyřtřídní, odešla Jarmila Hlaváčová, nastoupil Milan Eibl, počet dětí není znám.

Školní rok 1980/ 81

Škola je čtyřtřídní, ovšem 5. post. ročník zde již není, děti přímo z Černé dojíždí do Hořic na Šumavě a z osad do Horní Plané.

Z učitelského sboru odešel Milan Eibl, na 14 dní nastoupila Věra Daňová, která pak odešla na mateřskou dovolenou. Místo ní nastoupila Terezie Hálová, pak krátce Vladimír Juhaňák a místo něho opět Terezie Hálová.

Školní rok 1981/ 82

Základní škola je nadále čtyřtřídní. Ředitelem školy je Jaroslav Zimmermann, který zároveň vyučuje druhou třídu. Prvňáčkům poskytuje všestrannou péči již několik let Bohumíra Smolenová. Ve třetí třídě vyučuje Milan Strejc. Na naší škole učí rovněž mnoho let, je zde i veřejně činný i když denně dojíždí do svého bydliště v Českém Krumlově. Milan Strejc vede hudební a pěvecký kroužek na škole. Relativně nejhůře jsou na tom žáci 4. třídy, kde se v poslední době často mění učitelé. Ve školním roce 1980/1981 zde vyučovala Věra Daňová, Vladimír Juhaňák a Terezie Hálová. Nyní sem dojíždí z Horní Plané Ziegelbauerová.

I tak je možno říci, že žáci opouštějící čtvrtou třídu, jsou po stránce vědomostí dobře připraveni. Odchází od nás do Hořic, kam dojíždí děti bydlící přímo v Černé a v Mokré, dále do Horní Plané dojíždějí děti z Bližné, Dolní Vltavice a Muckova a do Frymburku dojíždí děti z Pláničky.

Škola v Černé má dobře vybavenou školní dílnu, takže žáci mají možnost získat určitou praktickou dovednost. Ke stejnému účelu slouží i školní zahrada. Nevýhodou je, že škola nemá vlastní tělocvičnu, využívá se sálu světové besedy, kde není pro provádění školního tělocviku správné a potřebné vybavení.

Školní rok 1982/ 83

Do konce školního roku bylo na škole 62 dětí. Z toho bylo v 1.třídě 16 dětí, ve 2.třídě 13, ve 3.třídě 14 a ve 4. třídě 19 dětí.

U zápisu do 1.třídy dalšího školního roku bylo 16 dětí, takže nyní je ve škole celkem 61 dětí. V 1.třídě, kde vyučuje Bohumíra Smolenová je 18 žáků, ve 2.třídě, kterou učí ředitel školy Jaroslav Zimmermann je 16 dětí, ve 3. třídě je 13 dětí a vyučuje zde Milan Strejc a ve 4. třídě je 14 žáků a zde učí Marie Zieglerbauerová z Horní Plané.

Od 5.třídy, která byla v naší obci v roce 1979 zrušena, dojíždějí žáci z Černé do Hořic, Horní Plané a Frymburku.

Od 1.9.1982 v rámci rekonstrukce Základní školy v Hořicích, rozhodl odbor školství ONV, že žáci naší obce budou od 5.třídy jezdit do školy v Horní Plané. Zde absolvují pátý až osmý ročník/ případně devátý/ žáci z Černé, Bližné a Muckova. Pouze někteří z Muckova (Flórek) a z Pláničky (Temjakovy děvčata) dojíždí do Frymburku.

Pro děti byl zaveden zvláštní autobusový spoj, který má z obce odjezd v 7.15 hodin. Další spoj odjíždí v 7.30 hodin.

Podle vyjádření většiny dětí jsou v Horní Plané více spokojeny. Domů se vracívají většinou v 15 hodin, měsíční jízdenka z Černé stojí do Horní Plané a zpět 12 Kčs.

Ve školní jídelně platí děti za 1 oběd 3,50 Kčs.

Budova Základní školy v Černé se bude počátkem roku 1983 rekonstruovat. Zejména dojde ke generální opravě celého elektrického systému. Děti se budou muset rozdělit po třídách ve vhodných prostorách v obci.

Školní rok 1983/ 84

Od 12.ledna 1983 probíhala na ZŠ celková dvoutřídňová oprava budovy. Muselo se proto vyučovat v náhradních prostorách. Pro 1.třídu k tomu účelu sloužila obřadní síň MNV, ostatní třídy měly vyučování ve školní družině.

Pro vyučování ve školním roce 1983/84 bylo v 1.třídě celkem 16 dětí a vyučovala je Bohumíra Smolenová. Ve 2.třídě bylo 17 dětí, ty vyučoval Jaroslav Zimmermann, ve 3.třídě, kde bylo 16 dětí byl učitelem Milan Strejc a ve 4.třídě vyučovala 14 dětí Marie Ziegelbauerová.

Na škole pracují dva zájmové kroužky a to fotokroužek a modelářský kroužek. V pionýrské organizaci je všech 63 dětí, skupinovou vedoucí je Friedlová, která dojíždí z Horní Plané vždy ve středu. Organizace PO je rozdělena na 4 oddíly.

Ředitel Jaroslav Zimmermann

Školní rok 1985/ 86

Celkem je na škole v tomto roce 56 dětí, z toho v 1.p.r. je jich 12, ve druhém 21, ve třetím 11 a ve čtvrtém 12 žáků. Učitelský sbor zůstává stejný.

Z nepovinných předmětů pro první a druhý ročník vyučuj pohybové hry Bohumíra Smolenová a pro třetí a čtvrtý ročník vyučuje Milan Strejc sborový zpěv. Skončil školní rok, děti ze ZŠ naší obce si přinášejí vysvědčení. Znamená pro ně většinou radostné očekávání nastávajících

prázdnin. Ještě předtím však děti navštívily na školním výletě město Sušice a aby si na tento výlet vydělaly, sbírají starý papír, textil a léčivé byliny. Nejlepší sběrači jsou na konci školního roku odměněni knížkou. Po vydání vysvědčení se pak pravidelně chodí na zmrzlinu.

Stále je vedoucí ŠD Božena Lešková a předsedou SRPŠ František Lukeš.

Školní rok 1986/ 87

Slavnostní zahájení nového školního roku bylo 1.září. Všech 55 žáků ZŠ v Černé se shromáždilo, větší děti s očekáváním něčeho nového, prvňáčci pak často se slíčkou na krajíčku.

V prvním ročníku začalo školu navštěvovat 12 dětí a přivítal je tajemník MNV Jan Frisch. Žáky vyučuje Bohumíra Smolenová. Ve druhé třídě je 13 žáků a vyučuje zde ředitel školy Jaroslav Zimmermann, ve třetí třídě je 17 žáků a vyučuje **Milan Strejc (foto)** a 13 žáků čtvrté třídy

vyučuje Marie Zieglbauerová. Škola je nově vymalovaná. Vedení ŠD je stejné, předsedou SRPŠ je Karel Strnad.

Školní rok 1987/ 88

Uspořádání jednotlivých tříd a zařazení postupných ročníků bylo stejné, rovněž tak učitelský sbor.

Stejně je uspořádání i ve ŠD a v SRPŠ.

Školní rok 1988/ 89

V tomto školním roce bylo na škole celkem 45 žáků. Škola je i nadále čtyřtřídní, druhý a třetí post. ročník jsou spojeny v jednu třídu.

První ročník vyučuje **Bohumíra Smolenová (foto)**, je zde 12 žáčků, spojený druhý a třetí ročník má celkem 20 žáků a vyučovat je začala Marie Uhlířová. Ve čtvrtém post. ročníku je 13 žáků, které vyučuje Milan Strejc, který od tohoto roku je zastupujícím ředitelem školy. Dosavadní ředitel Jaroslav Zimmermann z důvodu své nemoci do pracovního poměru již nenastoupil a odešel do invalidního důchodu.

Od září do listopadu děti navštívily již tři představení v rámci systému „Mládež a kultura“.

V rámci mimoškolní činnosti pracují na škole tyto zájmové útvary:

- cvičení pro starší žáky vede sl.Uhlířová a pro mladší žáky manželé Kučerovi
- kroužek modelářský a kroužek foto vede Vladimír Vyšohlíd
- elektrokroužek / vedou rovněž manželé Kučerovi/
- pionýrský oddíl 1.vede Romana Kubišová, 2.oddíl Marie Lávičková, 3 a 4.oddíl nepracují, Marie Vyšohlídková odstoupila

V podzimních měsících žáci dokončili sběr léčivých bylin. Za pozornost stojí, že žáci naší školy obsazují každoročně v soutěži ve sběru léčivých rostlin jedno z předních míst.

Prováděl se rovněž sběr druhotných surovin, zisk se věnuje na fond solidarity.

V jarních měsících se žáci zúčastní plaveckého výcviku ve Volarech.

Školní rok 1989/ 90

28. září 1989 **zemřel** ve věku 57 let - **Jaroslav ZIMMERMANN** - ředitel školy a předseda MNV.

Jaroslav Zimmermann přišel do obce v roce 1964 jako učitel na Základní školu, postupně se stal ředitelem, kterým byl až do letošního roku a po volbách v roce 1966 se stal předsedou MNV, ve funkci do konce roku 1988.

V první polovině roku 1990, byl na naší škole ustanoven ředitelem učitel Milan Strejc, který zde učil od r.1971.

Na škole bylo v tomto období celkem 43 žáků, z nich bylo prvňáčků 11 a učila je Bohumíra Smolenová. Druhý a třetí postupný ročník byl sloučený v jednu třídu, kterou učila Marie Uhlířová. Ve 2.p.r. bylo tehdy 12 a ve 3.p.r. 7 žáků a žákyň. Čtvrtý postupný ročník, kde bylo 13 dětí učil ředitel Milan Strejc.

O školní družinu se starala tak jako dlouhá léta předtím její vedoucí **Božena Lešková – foto.**

Další poznatky kolem školství v Černé.

Založení lidové školy hospodářské.

Místní národní výbor v Černé na Šumavě zaslal dne 1. července 1947 školskému výboru ONV Český Krumlov oznámení, že na schůzi MNV dne 25.6.1947 bylo jednohlasně usneseno žádat o založení Lidové hospodářské školy pro obvod Černá na Šumavě, Mokrá, Bližná, Plánička, Slavkovice a Hůrka. Důvodem založení je nevyhnutelná potřeba této školy.

Zřízení mateřské školy.

MNV Černá na Šumavě navrhuje zřídit v obci ve školním roce 1949 / 50 mateřskou školu. Zdůvodňuje to podle §§ 9 a 89 Zákona č. 95/46 Sb. ve znění §§ 2 a 4 vládního nařízení č. 195, z čehož vyplývá, že podmínky pro zřízení MŠ jsou dány.

V obci již funguje žňový útulek a jeho sloučení s nově vzniklou MŠ s celodenním provozem by bylo pro obec přínosem.

Proto v žádosti adresované školskému odboru ONV uvádí i soupis dětí ve věku 3 – 5 let, které by do MŠ mohly nastoupit. Jedná se o:

Kvasnička Václav - Med Stanislav - Pokorný Ladislav - Strnad Karel - Váchová Eva - Záškoda Josef - Rozboud Josef - Macháčková Anna - Vácha Antonín - Gregarová Marta - Vácha Čestmír - Langová Elfrída - Šuchmanová Anna - Kuba Ondřej - Čapková Dana - Záškoda Jan - Rozboud Václav - Vobr Jan - Homolková Jana - Vačkář František - Štumpf Jaromír a Trousil Jaroslav.

Žňový útulek.

V roce 1949 byl žňový útulek mimořádně otevřen až do 15 listopadu z důvodů pozdějších sklizňových prací. Na místo opatrovnice schválil MNV Marii Voharšíkovou, roč. 1925, narozená v Ostrově, okres Kaplice, absolventka půlročního kurzu pro vzdělání opatrovnic, malých dětí a nedělek.

Od 1.8.1950 však byla na její místo přikázána rozhodnutím ONV, oddělení okresní péče o mládež, pomocná pěstounka Marie Bláhová.

Zřízení družiny mládeže při Národní škole.

Na žádost MNV v Černé v Pošumaví zřídil ONV Český Krumlov, referát pro školství, osvětu a tělesnou výchovu, s platností od 1. února 1951, družinu mládeže při Národní škole v Černé v Pošumaví.

Družinu spravuje ředitel školy, v současné době Božena Vobrová – Štabrňáková. Protože je do družiny přihlášeno 20 dětí zaměstnaných matek a 23 dětí přespolních, bude otevřeno jedno oddělení.

Pracovní řád školnice při škole v Černé v Pošumaví.

Dne 8. dubna 1953 nastoupila jako školnice Marie Čapková. Za přítomnosti ředitele školy Karla Plešáka, předsedy MNV Stanislava Meda, předsedkyně výboru žen Boženy Štumpfové a zástupce školského referátu Václava Lovětínského, byla s Marií Čapkovou sepsána následující dohoda:

Ředitel školy se zaručuje, že veškeré potřebné nářadí jako kýbl, hadry, smeták, sekyrka a jiné, bude v pořádku předáno nové školnici.

Školnice bude horní dvě třídy každý den zametat a stírat prach, 3x do roka provede generální úklid t. j. umýt okna, podlahy vydrátkovat, napastovat a vyleštit. Horní chodbu a schody každý den zametat a jednou týdně vytírat. Školní jídelnu si uklízí sami kuchařky.

Dolní místnosti, kde je školka, každý den zametat, utírat prach a jednou týdně jednu místnost umýt. Dolní chodbu a kloset každý den zametat a vlhkým hadrem vytrít.

Místo pomoci při oblékání dětí v mateřské školce je školnice ochotna vyprat školní prádlo a v případě zanesených záchodů je vyčistit.

Školnice každý den ráno připraví čistou vodu do umyvadel a do kýblů, které postaví na klosety.

Výstavba mateřské školy.

Předseda MNV Alois Ondráček a tajemník František Podroužek zaslali dne 12. února 1957 odboru školství a kultury ONV Český Krumlov, požadavek na výstavbu nové mateřské školy, který vzešel ze zasedání MNV.

Zdůvodnění:

Po provedeném průzkumu a za účasti ředitele školy Václava Nouzy bylo shledáno, že pro vysoký stav žactva v příštích letech bude nutné zřídit na škole třetí třídu a tělocvičnu. Místnosti dosud využívá mateřská škola a tak je nutné vystavět novou MŠ, protože vhodné místnosti, které by mohly být adaptovány a školka zde umístěna, v obci nejsou.

Odbor školství ONV odpověděl v tom smyslu, že celostátní potřeba investic ve školství je velká a požadoval od MNV, aby nahlásil výhledově do roku 1962 počty dětí do školky a vzal v úvahu, že místo školy v Dolní Vltavici bude zřízena škola v Bližné, čímž děti ubydou.

Znovu dále apeloval na představitele obce, aby i nadále hledali vhodné prostory pro přemístění dosavadní mateřské školy, neboť naděje na výstavbu nové je velmi malá.

Nicméně by však mohlo být uvažováno s výstavbou ve svépomoci, v t. zv. akci Z, kde je podmínka, že 40% rozpočtovaného stavebního nákladu je kryto bezplatným provedením prací nebo bezplatným dodáním stavebního materiálu a 60% stavebního nákladu je hrazeno ze státních prostředků.

Na základě těchto poznatků, v dalším období jednala rada MNV o možnosti, přestěhovat mateřskou školu do budovy bývalé fary, která však potřebuje nutnou opravu. Současně je nutno po odstěhování opravit místnosti ve škole pro žáky z Bližné, kde se připravuje zrušení školy.

Ohledně fary dochází k mnoha stížnostem z řad občanů, že po zrušení fary a odstěhování faráře, se s budovou stejně nic nedělá. Je konstatováno, že stížnosti přichází z řad občanů nábožensky založených, kteří dané situace využívají pro pomlouvání našeho socialistického zřízení.

Nicméně je zde další důležitá otázka a tou je nedostatečná kapacita mateřské školy a její nevyhovující stav po stránce hygienické i zdravotní.

Vyjádření ke studiu na výběrové školy.

Vyjádření MNV v Černé v Pošumaví o žácích, kteří se hlásili na výběrové školy, si vyžádalo vedení Osmileté střední školy v Horní Plané, které jednotlivé žáky navrhlo.

Rada MNV v Černé se na svém zasedání dne 26. ledna 1960 tímto zabývala a poslala následující stanoviska a doporučení:

Žákyni Věru P o k o r n o u doporučuje ke studiu na Pedagogickou školu v Prachaticích pro obor učitelka mateřské školy

Žáka Jaromíra Š t u m p f a na průmyslovou školu v Českých Budějovicích, obor elektrotechnika

Žáka Františka V a č k á ř e na průmyslovou školu v Českých Budějovicích, obor elektrotechnika

Žáka Vlastimíla V á l k a na elektrotechnickou školu v Hluboké nad Vltavou

Žáka Jana Z á š k o d u na čtyřletou zemědělskou školu v Mladé Boleslavi s podmínkou, že se vrátí zpět do jednotného zemědělského družstva Černá

Žáka Josefa Š t u d l a r a ke studiu na průmyslové škole truhlářské v Českých Budějovicích
Zbýlí tři žáci z naší obce hodlají dobrovolně pokračovat devátým rokem v VIII. třídě školy Horní Planá, škola nemá námitek, je potřeba souhlas rodičů. Jedná se o Václava V y š a t u, Margitu F a t u r o v o u a Václava R o z b o u d a, který by však rád do učebního oboru zedník.

Rada MNV doporučuje, aby škola ve spolupráci s odborem pracovních sil ONV Český Krumlov našla vhodné umístění pro žáka Františka Š p a č k a, vzhledem k jeho zranění.

Podepsán tajemník MNV František Podroužek.

Krátce kolem školní jídelny

Několik poznatků z prověrky školní jídelny provedené 17.dubna 1962 pracovníky kontrolního odboru ONV Český Krumlov Karlem Švecem a Vladimírem Mikule:

Poplatky za stravování se vybíraly na ZŠ vždy měsíc dopředu a na MŠ měsíc pozadu. Stravenky se nevydávají, výdej obědů kontrolují dozírající učitelé.

Za březen 1962 bylo vybráno od žáků ZŠ / 1. až 5. post. ročník/ celkem 3 002, 70 Kčs, z MŠ to činilo 678, 90 Kč a od učitelů 296, 90 Kčs. Celková suma 3 826, 10 Kč bylo odvedeno na účet MNV.

Celkový náklad na potraviny činil v březnu 1962 celkem 5 766, 63 Kčs , přičemž norma nákladů na jeden oběd činí v ZŠ 2, 65 Kčs a v MŠ je to 3, 94 Kčs.

Jídelní lístek sestavuje vedoucí jídelny s ředitelkou nebo učitelkou MŠ, obvodnímu lékaři není předkládán, stravovací komise není zřízena.

Ve funkci vedoucí stravovny je od 12. ledna 1962 Hana Járová, kuchařky Marie Kudláčková a Marie Klementová.

Předání inventáře ze zrušené ZDŠ Bližná.

Uskutečnilo se 7. července 1962 za účasti ředitelky ZDŠ v Bližné Růženy Mikšátkové a ředitele ZDŠ v Černé Jaroslava Zimmermanna a za přítomnosti tajemníka MNV Černá Václava Šťavíka. Předávaly se základní prostředky, DKP a knihovna v celkové hodnotě 22 022 Kčs. Dále byly předány třídní výkazy a třídní knihy, inventární deník, katalog žákovské a učitelské knihovny, jednací protokol a školní kronika se záznamy z let 1957/ 58 a 1962.

Nedostatek míst v jeslích a mateřské škole.

Dne 29. července 1968 zaslal odboru školství ONV v Českém Krumlově, předseda školské a kulturní komise při MNV Černá v Pošumaví Milan Palic dopis, ve kterém upozorňuje na stav v jeslové třídě a v mateřské škole, které jsou umístěny v prostorách s nedostatkem kapacit.

Mateřská škola se nachází v budově bývalé fary, která je majetkem církve a podle vyjádření představitele farního úřadu ve Frymburku, dojde v brzké době k znovuobsazení farního úřadu v naší obci, což znamená, že budou budovu požadovat zpět. V této MŠ je nyní 30 míst, což neodpovídá předpokládané kapacitě 50 – 60 míst.

Jeslová třída se nachází v bývalé budově pošty v čp. 40, kde po adaptaci vzniklo zařízení pro 12 dětí. Dnešní potřeba je však 25 – 30 dětí.

Zřízení větší MŠ i jeslové třídy by přineslo větší možnosti získání pracovních sil, zejména žen, pro místní podniky. Rovněž by vznikla větší možnost sezonního zaměstnání pro ženy v letním období, v turistické sezoně, kdy z důvodů nedostatku míst v MŠ i JT, podniky nabírají pracovní síly mimo obec.

Místní občané poukazují na to, že možnost výdělků je dána cizím, kteří jsou bráni pouze na krátkou dobu s cílem vyššího výdělků, na úkor místních občanů.

DOLNÍ VLTAVICE

HISTORICKÝ VÝVOJ OD POČÁTKU

Počátky školství v Dolní Vltavici jsou data hodně starého. První zmínku sám jsem našel v kronice obce Bližná, kde stojí, že v roce 1692, kdy se Bližná jako samostatná oddělila od Dolní Vltavice, dělal zde v Bližné obecního písaře Joannem Wagner, školní mistr z Dolní Vltavice. Od roku 1717 do roku 1835 působili na vltavické škole učitelé z rodu Liebenweinů a to v nepřetržitém sledu tak, že syn vždy nastoupil učitelské místo po svém otci. Na zdi kostela bývala ještě do nedávné doby náhrobní deska této učitelské rodiny / po zrušení hřbitova/.

Zprvu se vyučovalo ve staré školní budově čp. 2, ale poněvadž tato byla po létech pravděpodobně malá, byla v roce 1888 postavena na náměstí nová školní budova. Tato nová škola byla a je dodnes opravdovou chloubou obce: stojí na vhodném místě ve středu obce, je jednopatrová se šesti značně prostornými třídami a pětipokojovým bytem pro řídícího učitele. Všechny školní místnosti, chodby i schodiště jsou vzdušné, prostorné a slunné. Všude v místnostech je parketová podlaha, položená ovšem později. Budova má dva vchody zpředu – pro žáky zvlášť a rovněž zvlášť pro řídícího školy k bytu. Před budovou jsou drátěným plotem ohrazeny školní zahrádky. Do školní umývárny je zavedena užitková voda z horní kašny. Vše v budově je postaveno důkladně, velmi účelně a vkusně.

Pro přespolní žáky byla v budově zřízena školní kuchyně, kde se vařily dětem polévky. Budova byla krásně vybavena inventářem a pomůckami, což se však po válce v roce 1945 buď zničilo nebo odvezlo jinam, stejně tak jako celý školní archiv, jak jsem se již v úvodu zmínil.

Ke školní obci patřila původně i Bližná, která se však dnem 1. září 1911 odškolila do Černé. Osada Radslav však nadále zůstává přiškolená k Dolní Vltavici.

V obci byla do roku 1945 též mateřská škola, umístěná naposledy v čp. 40. I tato byla pěkně vybavena, ale nezachovalo se z toho rovněž téměř nic.

Obě školy – mateřská i obecná, byly pochopitelně německé, vždyť českých rodin ve školní obci téměř nebylo.

O tehdejším školství podrobně informuje mlynář na Lužním mlýně Simon Zaunmüller (1837-1912), Kyselov č.21 :

„První třída se skládala z jedné úzké místnosti, kde stála podél zdi lavice bez podnožky. Na druhé straně bylo místo pro podučitele, jak se tehdy nazýval, postel, stůl, skříň na šaty. Při velkém množství dětí sedělo mnoho žáků na zemi. Druhá třída byla u Greiplů (č.16), potom u Hanese (č.14) v tanečním sále. V roce 1842 jsem začal také já o velikonocích chodit do školy, za několik měsíců byla zahájena stavba školy a nám nastaly dobré časy.“

Stará, tehdy asi stoletá školní budova, byla navýšena o poschodí, kde byla zřízena další třída a druhý byt pro učitele. Tehdy bylo v devíti farních obcích 316 žáků.

Dne 26. února 1865 byl zvolen první školský výbor v Dolní Vltavici, který se skládal ze 4 členů (byla zastoupena každá obec) a předsedou byl ranhojič Karl Brosch (Boderkorl). Tento výbor se zabýval nedostačujícími školními prostory a zvláště dlouhými cestami žáků do školy a

s tím spojeným nebezpečím pro děti. Až do roku 1845 musely například děti z Pestřice chodit do školy přes Kozí Stráň do Dolní Vltavice. Po této zvláště dlouhé cestě do školy chodily také pohřební průvody do Dolní Vltavice. Také při vysoké vodě – povodních – vznikaly dříve problémy pro docházku do školy. Pro děti z Kyselova a Pestřice často odpadlo vyučování pro vysokou vodu a velké masy tajícího ledu na Vltavě, které často zničily most.

Když na konci minulého století šel z knížecího dřevoskladu na „Tarasu“ domů Wenzel Bodisch z Radslavi, narazil nad „Moarchta“ na křičící děti z Radslavi – na odlomené kře ledu se topil jeden chlapec. S nasazením vlastního života se mu podařilo chlapce zachránit, za což dostal od knížete medaili, listinu a práci v tuhových závodech. Medajle a listina, již dlouho zemřelého, visela na čestném místě ve světnici jeho domu až do konce druhé světové války.

Na údržbu a provoz kostela a školy museli obyvatelé farnosti platit kostelní a školské dávky. Ve Vltavici byly dávky na domácnost faráře a provoz fary stanoveny na 800 zlatých ročně. K tomu ještě připadaly „štolové“ poplatky ve výši 53 zlatých 69 krejcarů. Čtyři obce a to Dolní Vltavice, Kyselov, Bližná a Radslav byly povinny až do 19. století bezplatně obdělávat všechny farní polnosti. Ostatní vesnice farnosti tehdy ještě neexistovaly, nebo byly na počátku svého vývoje. Muselo se pracovat také pro vedoucího školy.

Pro dlouhou cestu do školy a s ní spojeným nebezpečím pro děti, prosadil školský výbor, že od roku 1878 bude v zimním období otevřena paralelní škola v pestřickém hostinci „U Lucka“. V roce 1880 podala obec Pestřice žádost knížeti Schwarzenberkovi na zřízení vlastní školy. Vypráví se, že tehdejší obecní představený obce Wenzel Zach z Račina šel ve věci stavby školy víc jak stokrát pěšky na okresní hejtmánství do Krumlova. Když byla v roce 1883 stavba školy povolena, byla tato stavba ohrožena pro chybějící stavební pozemek. Pro výstavbu školy bylo zvoleno místo na území obce pod domem č. 16 (Heisl). Tento úmysl ale ztroskotal na tvrdém odporu majitelky pozemku Marie Lindorfer. V letech 1883/84 byla postavena škola s učitelským bytem na knížecím pozemku v Račině. Do této školy chodily děti z Pestřice, Račina a horní části Dolní Borkové až po č. 15. Počátkem roku 1885 započalo vyučování v Račině v jedné třídě a od 1. září se z ní stala dvoutřídková a byla samostatná. Prvním nadučitelem byl Karl Jungschaffer, který později spáchal sebevraždu.

Výstavba školy v Račině nepřinesla žádnou podstatnou úlevu školním poměrům v Dolní Vltavici, protože v roce 1886 byly pro 256 žáků k dispozici pouze dvě třídy a taneční sál „U Hannese“. Třetí třída se měla postavit již v roce 1880, ale nebyl stavební pozemek. Konečně bylo rozhodnuto postavit školu na pozemku o výměře 100 čtverečních sáhů před kostelníkovým domem, který byl škole dán jako náhrada za pastevní právo. Na protest obecního zastupitelstva v Kyselově byla stavba zastavena. Kyselovský obecní představený Johann Spitzl z Kozí Stráně prohlásil, že jeho obec pro špatné podklady a pro očekávané stavební náklady, zůstane tak dlouho mimo dění a neposkytne žádný příspěvek na stavbu, dokud nebudou tyto odborně vyčísleny. Po delších tahanicích byla sestavena komise, která vyčíslila stavební náklady na 700 zlatých – to bylo v roce 1888. Na základě tohoto nálezu se se stavbou nezapočalo a vše utichlo až do roku 1890. Během této doby ležel stavební materiál nechráněný pod širým nebem. Ze strany přespolečných členů obecního zastupitelstva byl na stavební pozemek nárokován ten na náměstí, kde dnes stojí škola, ale obecní zastupitelstvo Dolní Vltavice toto kategoricky odmítalo. V Dolní Vltavici byl v té době starostou Franz Mayer (č. 26 „Stiny“). Kyselovští, pod obecním představeným Simonem Zaubmüllerem (mlynář na Lužním mlýně) požadovali rychlé řešení s poukazem na znehodnocování stavebního materiálu. Dosáhli u okresního hejtmána Hoffmeistera, že byla na místo samé svolána komise. Jako komisaři se dostavili baron Kruchina a rytíř ze Schwammberku. K jednání byla

předvolána místní školní rada a dolnovltavské obecní zastupitelstvo. Výsledek byl překvapující, členové obecního zastupitelstva hlasovali pro výstavbu nové školy na náměstí. Příčina náhlé změny v mínění obecního zastupitelstva byla následující: Franz Mugrauer (č.14) provozoval tehdy dopravu dřeva, jeho syn Franz byl povozník. Přes neděli nechal stát vůz na dopravu dřeva na silnici naproti domku č.13., děti povolily brzdu a vůz se dal do pohybu a rozdrtil o zeď děvče Daniela Pröbsta. Přirozeně to bylo zle kritizováno, také starosta Franz Mayer tuto nepořádnost Franze Mugrauera odsoudil. Ten se dozvěděl o tomto odsouzení od starosty a ze msty obešel členy obecního zastupitelstva a stavební místo bylo na truc starostovi na prodej. Poučení: ubohé dítě to muselo stát život, aby se uvolnilo stavební místo pro školu.

Konečně byly vypracovány plány a stavba zadána staviteli Kasparovi Lachowitzovi (č.28), rodákovi z Mechového mlýna. Nájemcem stavby byl Andreas Wagner, mistr stavitelský z Frymburka. Cihly dodávali Johann Spitzl z Kozí Stráně a Franz Mugrauer z Kyselova, vápno Ignaz Stürzl z Pláničky, sklenářské práce N.Pollak z Hor, zámečnické práce Alois Hofer z Dolní Vltavice. Škola byla otevřena v září roku 1892. Lachowitz se otevření školy nedožil, zemřel krátce předtím. Nová škola stála 11 980 zlatých.

Po zřízení nového hřbitova v roce 1899 byla zakoupena místní školní radou plocha mezi hřbitovní zdí a Horskou ulicí pro školní cvičiště.

Po dokončení školy (nové) v Černé v roce 1911, začaly děti z Bližné chodit do této školy a tím odpadla nutnost přistavit další třídu. Za starosty Franze Mugrauera ml. byla potom v letech 1912/13 skutečně nová škola v Dolní Vltavici rozšířena o dvě třídy a byt nadučitele. Tehdejší nadučitel Vinzens Schöps se přestěhoval ze staré školy do bytu v nové škole. Pro Kyselov, Kozí Stráň, Horní Borkovou a dolní část Dolní Borkové, Radslav a Dolní Vltavici bylo nyní k dispozici 7 tříd.

Po náhlé smrti starosty Franze Mugrauera v roce 1916, převzal tuto funkci Josef Mayer (č.15) a po několika měsících úřadování, převedl do svého vlastnictví starou dolnovltavickou školu včetně pozemků za 8 000 Korun.

Po skončení první světové války byla Dolní Vltavice v roce 1918 obsazena českými legionáři a hranice s Rakouskem uzavřena. Legionáři byli ubytováni ve staré škole. Po jejich odchodu na jaře roku 1920 převzalo tuto ubytovnu české vojsko, které zde bylo ubytováno až do počátku roku 1923. Po jeho odchodu se stala stará škola kanceláří finanční stráže a byly zde pro ně zřízeny byty. Po postavení české celnice v roce 1935 opustili finančníci starou školu. V říjnu 1938 po připojení k Německu se ve staré škole na krátkou dobu ubytovala německá armáda. Po připojení k Německu došlo k rozhodujícímu oddělení církve od školy. Děkan Engelbert opustil v roce 1939 farní úřad. Poslední dolnovltavský farář a zemědělec Adrian Raab nesměl nadále vyučovat náboženství.

Za hitlerových časů se na stavební podstatě škol nic nezměnilo a zůstalo také rozdělení tříd. Jako školní inspektor byl jmenován učitel Adolf Webinger, který byl od Čechů pronásledován.

V horním patře staré školy byla v roce 1939 zřízena mateřská škola pod vedením Hildy Miesauer, rozené Bayer z Bližné. V roce 1940 byli v přízemí staré školy ubytováni francouzští a belgičtí váleční zajatci. V březnu 1945 byla mateřská škola uzavřena a byli zde ubytováni uprchlíci z německých východních území. Poslední vedoucí mateřské školky byla Ida Hoffmann z Arnoštova.

Také školy musely být v březnu 1945 uzavřeny. Žáci z 8. třídy byli povoláni do Volkssturmu (= domobrana – p.p.). Třídy ve škole sloužily k ubytování uprchlíků ze Slezska.

Jako poslední učitelé působili v Dolní Vltavici Mitzi Grulich, rozená Spitzl; Anna Hrubesch, Karl Schläger a mladá učitelka z Jablonce. V Račíně byli posledními učiteli Annamarie Zach a Othmar Foschum.

VÝVOJ PO ROCE 1945

Česká škola byla v obci otevřena dne 1.října 1945 pro deset dětí prvních českých osídlenců. Poněvadž školní budova čp.42 byla zpočátku obsazena americkou a po ní československou armádou, musela být třída umístěna v 1.poschodí budovy čp.15.

Teprve 2. května 1946 byla vojskem uvolněna část školní budovy a vyučování přeneseno do ní. Nová školní budova byla vystavěna v roce 1888, do roku 1945 zde byla německá Obecná škola, po válce obsazena americkou armádou, pak čsl. armádou, od roku 1947 je zde umístěna česká Obecná škola, od roku 1952 pak navíc Mateřská škola a školní kuchyně.

Prvním učitelem zdejší jednotřídní obecné školy byl Miroslav Sobotka, který zde působil tři roky. Po něm pak nastoupila Zdeňka Svobodová, která byla po roce vystřídána Antonínem Bulánem. Počet dětí byl ve škole po celá léta velmi nízký, průměrně 10 – 18 dětí. Když nakonec klesl tento počet na sedm, byla škola dnem 30.dubna 1950 uzavřena a sedm dětí z obce muselo docházet do školy v Černé. Inventář školy a její zařízení byly předány rovněž do Obecné školy v Černé. Školní budova byla propůjčena vojenskému útvaru pohraniční stráže Kyselov.

Když pak v roce 1950 začíná do obce nový příliv osídlenců ze Zvonkové a počet dětí v obci stoupne na 13, je zde opět, na žádost rodičů a MNV otevřena Národní škola.

Vyučování je zahájeno 18.prosince 1950 učitelem Karlem Kotlínem z Písku. Poněvadž však vojenský útvar ve škole stále dosud bydlí a nechce ji uvolnit, je zřízena třída školy na statku čp.2 v Kyselově. Sem je také převezena část inventáře a archiv ze školy v Černé.

Mezitím je dále jednáno s vojenským útvarem o uvolnění alespoň části školní budovy, protože dosavadní umístění budovy po všech stránkách nevyhovuje. Výsledkem toho je, že konečně na jaře v roce 1951 uvolní vojenský útvar ve školní budově jednu školní místnost v přízemí a naproti ní tmavou místnost na kabinet. Nic víc ! Záchody, sklepy a půda nejsou dosud škole k dispozici. Děti chodí na záchod do neobydlené hospodářské budovy proti škole, přičemž přebíhají dosti frekventovanou silnici, uhlí na zimu nemá škola kam uskladnit – prostě poměry dosud stále neudržitelné. Zástupci obce proto dál jednají s vojenským útvarem a dosáhnou toho, že v listopadu 1951 je celá budova předána školním účelům.

Nastává rozhodný obrat v rozvoji školství v obci: škola do této doby odstrkovaná, ve špatném prostředí, kde se učitelé i děti špatně pracovali, je opět pánem ve vlastní budově a postupně se stává středem pozornosti v obci.

Po převzetí je školní budova důkladně vyčištěna, jsou zasklena rozbitá okna, na jaře je pak budova vymalována a opravena střecha. V roce 1953 jsou upraveny zahrádky, zřízena ředitelna a byt v 1.poschodí budovy a místnosti vybaveny nábytkem.

Krásný nový nábytek je pořízen do nově zřízené Mateřské školy a školní kuchyně a do obecní knihovny umístěné ve školní budově.

Dolnovltavická škola

V roce 1954 se maluje budova podruhé, byla natřena všechna okna v budově a zhotoveny nové klíče ke dveřím, přičemž opraveny i zámky. Veškerý náklad na zařízení školy činil od jejího převzetí v roce 1951 přibližně 40 000 Kč nové měny; z toho připadá na zařízení nábytkové pro Mateřskou školu asi 5 tisíc korun, na zařízení knihovny a kulturní místnosti rovněž 5 tisíc a zbývající částka připadá na opravy a údržbu školní budovy během posledních čtyř let.

V důsledku toho všeho je dnes školní budova velmi krásně a účelně vybavena, udržována v dobrém stavu a je jen velkou škodou, že i ona bude jednou zlikvidována a zatopena.

Ve školní budově je v přízemí tělocvična, školní dílna, mateřská škola a školní kuchyně. V prvním poschodí je učebna národní školy, kabinet, ředitelna, byt ředitele školy a kulturní místnost s obecní knihovnou.

Odchodem rodin však klesá stále i počet dětí v mateřské i národní škole : k 1. září 1953 má Národní škola celkem 18 dětí a k 1.září 1955 již jen 8 dětí. Stejně tak mateřská škola, kde bylo k prvnímu uvedenému datu 16 dětí a k druhému již jen 6 dětí.
Na národní škole vyučuje od 1. září 1951 František Nejedlý z Bohouškovic u Křemže .

Národní škola na školním výletě v Českém Krumlově s ředitelem Františkem Nejedlým
Erika Zemanová 1953

Na schodech školy při sv. přijímání 1952 – Erika Zemanová

MOKRÁ

CELKOVĚ O ŠKOLE

Dosavadní / německá/ škola byla umístěna v budově čp. 19 a ze zápisu zřejmě z roku 1945/ datum není uvedeno/ vyplývá, že jí předával řídicí učitel Ferdinand Schinko předsedovi MSK Jiřímu Šulcovi. Budova má šest místností, k vyučování se používaly dvě a dvě další místnosti byly pronajaty v čp.13. Budova má trhliny, které jsou staženy železnými pásy, dále

jsou zde tři záchody bez splachovacího zařízení, u školy není žádný dvůr, za budovou jsou tři kůlny, školní zahrada je osázena zeleninou.

Součástí předávky byl promítací přístroj, šicí stroj, 24 školních lavic, dvě tabule a tři skříně. Kuchyňské zařízení bylo rozkradeno ustupujícími německými jednotkami a uprchlíky.

V budově je v době předání americké vojsko.

Podle záznamů, které jsou k dispozici, podala Místní správní komise v Mokré, dne 5. března 1947, žádost o obnovení jednotřídní obecné školy v Mokré.

V žádosti je uvedeno, že školní budova s vnitřním zařízením a potřebným nábytkem je připravena k zahájení vyučování. Stejně tak je zajištěna možnost jeho stravování v případě, že by byl svobodný.

Aby mohlo dojít k zahájení vyučování, bylo nutno celou školní budovu vyklidit, opravit a zasklít okna, dále opravit dveře a celý vnitřek, vybělit, vydesinfikovat, připravit nábytek, vybavit naturální byt pro učitele atd.

Vše pak již směřovalo k tomu, aby veškeré práce na budově byly provedeny tak, aby vyučování začalo 1. září 1947. Za pomoci občanů obce Mokrý se vše povedlo a tak školský odbor ONV Český Krumlov k uvedenému datu ohlásil otevření Obecné školy na Mokré.

Současně musela být zvolena školská rada a to na ustavující schůzi místní školní rady dne 2. září 1947. Za předsedkyni místní školní rady byla jednomyslně zvolena Josefa Hornáková, Mokrá čp. 12, dalšími členy byli Václav Makoš, rolník z čp. a učitelka Z. Hůlková, která byla ustanovena jako první řídicí učitelka na Mokré.

Přítomní členové složili slib do rukou zmocněnce o.š.v. inspektora Václava Boubelíka. Text slibu zněl: "Slibuji na svou čest a svědomí, že Československé republice budu vždy věren a její vlády poslušen, že budu veškeré státní zákony zachovávat, všechny své úřední povinnosti podle platných zákonů a nařízení, vykonávat pilně, svědomitě a nestranně, úředního tajemství neprozradím a ve všem svém jednání jen prospěchu a zájmu školy budu dbátí". První, kdo tedy na Mokré učil, byla učitelka Z. Hůlková, dalším učitelem a řídicím byl Karel Tržil a po něm nastoupil jako ředitel Jaroslav Cipín. Střídání ředitelů na škole v Mokré bylo ovšem velmi rychlé, k 1. únoru 1951 odešel Jaroslav Cipín a nastoupil František Nejedlý, který byl do 31. 1. 1951 v Hořicích na Šumavě. I on po skončení školního roku byl přeřazen jako ředitel do Dolní Vltavice.

Budova školy.

Hned po nástupu Františka Nejedlého do funkce ředitele se objevují první zprávy o velmi špatném stavu školní budovy. Zejména je potřeba opravit celou střechu, protože do školy zatéká a velmi nebezpečný je stav učebny, kde hrozí zřícení stropu.

Ředitel po svém nástupu na tyto závady upozorňoval, zejména na propadlinu ve stropě školní učebny, která tam prý byla již při otevření školy po válce. Propadlina se však stále zvětšovala a rozšiřovala a tak si ředitel vyžádal komisionální zjištění stavu a zajištění bezpečnosti. Sám zajistil provizorní podepření stropu, telefonicky i písemně urgoval Okresní komunální podnik na pokrývače a zedníka, kteří však nebyli žádní volní. Vše mělo být odstraněno o hlavních prázdninách – viz následující žádost.

K působení Františka Nejedlého na škole v Mokré však existuje žádost všech orgánů, aby byl i v dalším školním roce na škole ponechán.

Z n ě n í ž á d o s t i:

Místní národní výbor, ZO KSČ a JZD v Mokré spolu se Sdružením rodičů a přátel školy žádají tímto, aby při novém dislokačním řízení v příštím školním roce 1951/52 ponechán na zdejší škole učitel František Nejedlý, který zde t.č. působí.

Svou žádost odůvodňujeme: v současné době se provádí a budou ještě provádět větší opravy na budově zdejší školy. Opravuje se elektrická instalace ve škole, o prázdninách je třeba provést opravu stropu ve třídě, který je podepřen a hrozí sesutím, s tím je spojeno důkladné vyčištění a vymalování školy uvnitř, je třeba oplotit a zřídit školní zahradu a další.

Počátkem škol. roku je potřeba adaptovat budovu pro mateřskou školu s celodenní péčí, zařídit tuto budovu pro vyučování a zahájit v ní v nejbližší době provoz, aby se ulehčilo ženám, zaměstnaným v místním JZD.

Současně bude adaptována další učebna pro Národní školu, neboť následkem přistěhování nových rodin do Mokré / cca 200 obyvatel/, bude nutné počítati v roce 1952 s rozšířením zdejší školy na dvojtřídní.

Veškeré tyto práce jsou naplánovány, zadány k provedení a mnohé se již provádějí. Bylo by tedy velmi nevhodné a nerozvážné odvolati od těchto začatých a nedodělaných prací dosavadního ředitele Národní školy, neboť takováto změna by nejen neprosperovala, ale značně by narušila plynulý chod prací, takže by mnohé z nich byly provedeny se značným opožděním a některé snad vůbec by odchodem dosavadního ředitele padly. Tím by byl samozřejmě narušen řádný a úspěšný chod školství v Mokré a odrazilo by se to v obci, v práci JZD a pod. Školský referát ONV Český Krumlov však k této žádosti zřejmě ohledy nebral, neboť František Nejedlý byl přeřazen do Dolní Vltavice a od 1. 8. 1951 na Mokrou nastoupil Stanislav Němec, vyučující dosud na I. Národní škole v Českém Krumlově.

Družina mládeže

Od 3. ledna 1951 byla zřízena na Mokré družina mládeže, kam se přihlásilo celkem 22 dětí zaměstnaných matek a 5 dětí přesporních. Kuchařkou v družině a školní stravovně byla Hedvika Vyletělová, ovšem pouze do 31. 12. 1951, pak jí vystřídala Marie Kutláková. Dále zde pracovala Pavlína Kavická. Družinu spravuje ředitel školy Jaroslav Cipín, od 1. února jí převzal František Nejedlý.

Mateřská škola

V květnu 1952 připravuje ředitel školy František Nejedlý spolu s předsedou MNV Milanem Cílkem možnost otevření nové Mateřské školy při Národní škole, pro děti ve věku 4 – 6 let. Do rozpočtu MNV jsou zahrnuty náklady na přípravu tří místností na čp. 11, nákup nábytku, vnitřního zařízení a potřebného inventáře školy a učebních pomůcek.

Spolu se žádostí na otevření MŠ je dán na školský referát ONV Český Krumlov seznam dětí přicházejících do úvahy pro mateřskou školu s celodenní péčí od roku 1952:

Donátová Marie	Mokrá čp. 8
Moronga Jan	Mokrá čp. 35
Kavický Emil	Mokrá čp. 14
Kantor Vojtěch	Mokrá čp. 11
Koňarik Ondrej	Mokrá čp. 5
Daniš Jaroslav	Mokrá čp. 4
Kavický Dušan	Mokrá čp. 14 děti jsou ročník 1946 - 1950
Kadlec Martin	Mokrá čp. 2
Donátová Helena	Mokrá čp. 8
Šuba Štefan	Mokrá čp. 18
Koiš Štefan	Mokrá čp. 5
Baštýřová Lidka	Mokrá čp. 40
Donátová Anina	Mokrá čp. 8
Kantor Stanislav	Mokrá čp. 11
Baštýřová Marie	Mokrá čp. 40
Grubová Emilie	Mokrá čp. 5

Ve školním roce 1951 / 52 bylo možno podle objednávky učebnic zjistit, že na škole byli tito žáci: Baštýř P. – Šuba Martin – Kantorová – Cílková – Horňáčková – Vyletěl – Morongová – Kadlec V. – Baštýřová Zd. – Šubová Alžb. – Donát Lad. – Pocklan V. – Šubová Anna – Baštýř J. – Horňáček L. – Kadlec J. – Kavický Jan – Hornát Lud.

K 30. 6. 1951 skončilo na Národní škole celkem 18 žáků, z toho byly v 1. post. ročníku dva žáci, ve 2. p.r. byli tři žáci, ve 3. p. r. celkem pět, ve 4. p. r. rovněž pět a v 5. p. r. byli 3 žáci.

V tomto školním roce zde náboženství vyučoval římsko katolický farář Imrich Solnica, celkem 10 hodin týdně a navštěvovalo jej 17 žáků. Vyučovalo se i náboženství českobratrsko – evangelické, což zajišťovala E. Kliemanová.

Kurzy pro reemigranty.

29. března 1951 byl ukončen zimní kurz pro občany – reemigranty, který do 31. ledna vedl ředitel Jaroslav Cipín a po něm pak jeho nástupce František Nejedlý. Do kurzu se přihlásilo celkem 8 reemigrantů z Mokré, vyučovalo se vždy v pondělí a ve čtvrtek od 19 do 21 hodin v budově školy v Mokré. Celková vyučovací doba byla rovnoměrně rozdělena na předměty, které se vzájemně prolínaly a to: čtení, psaní, počty, politická výchova a vlastivědná výchova. Docházka do kurzu byla průměrně asi 70%, někteří chodili poctivě a pravidelně, jiní k tomu přistupovali liknavě a stěží vydrželi do konce. Celkově však všichni frekventanti zvládli základy psaní, čtení a počtů v rozsahu učiva pro 1. postupný ročník. Nejsnaživější z nich Jan Koiš, Pavel Kadlec a Jan Koňarik, dosáhli svými znalostmi úrovně žáků 3. post. ročníku, rovněž jejich politický a vlastivědný rozbor se značně rozšířil. Kurzy pokračovaly i v dalším zimním období.

Zpráva o zabezpečení oslav 1. máje 1951.

Zprávu na školský odbor ONV Český Krumlov musel podat každý ředitel školy, v případě Mokré to byl František Nejedlý, který napsal:

K věci výše uvedené hlásím:

1/ O významu 1. máje bylo žactvo poučeno začátkem týdne při zahájení příprav k 1. máji. Pak bylo příležitostně dále poučováno a získávalo další poznatky v ostatních vyučovacích předmětech, v nichž byla zvolena vhodná témata / např. články v čítankách,

příklady v početnicích, kreslířský motiv v prvouce a v kreslení, žáci psali pozvánky rodičům, slohový úkol o 1. máji a ve 4. a 5. post. ročníku písně v hudební výchově.

2/ Škola byla vyzdobena zvenčí praporky a hesly a uvnitř nástěnnou tabulí. Ředitel školy se žáky rovněž pracovali na výzdobě budovy MNV v Mokré.

3/ Oslav 1. máje se zúčastnilo 10 žáků / celý 3. 4. a 5. post. ročník/ a to ve Větrní. Dopravní prostředek – auto bylo ozdobeno a žáci měli praporky lidově demokratických států.

4/ Škola si dala předmájové závazky, které byly 24. 4. nahlášeny SZŠO.

5/ Po celý týden ředitel školy, jako člen májového výboru v Mokré, i žactvo, zajišťovali prvomájovou účast u rodičů školních dětí. Na zdejší počet obyvatel byla účast slušná.

Toto je vše, co je kolem školy v Mokré zatím známo .

Pohled na náves v Mokré – historické foto

PLÁNIČKA

VÝVOJ PO ROCE 1945

Do roku 1945, kdy bylo veškeré obyvatelstvo v Pláničce německé národnosti, žádná škola zřízena nebyla a žáci museli navštěvovat školu v Černé. Proto se po roce 1945 začalo uvažovat o zřízení školy i v této obci a tak nakonec na žádost všech obyvatel Pláničky byla škola v roce 1952 zřízena.

21. září 1952 započalo vyučování na Národní škole v Pláničce s celkem 13 žáky a vyučující Bohuslavou Brunovou. Školní budova je zadaptována v bývalé německé hospodě a již od léta 1952 byla prováděna její vnitřní i vnější úprava. Vyučování bylo započato, přestože je k vyučování připravena pouze jedna třída.

Inventář do školy byl propůjčen z Národní školy v Horní Plané od s. Šedivé a to tabule se stojanem, lavice a stolek. Rovněž i Národní škola v Dolní Vltavici nám poskytla první pomoc při začátkách vyučování.

Národní školu v Pláničce tak začali navštěvovat tyto žáci / celkem 13/ :

Josef Hečko; Jan Hečko; Michal Bauci; Štefan Strapek; Štefan Surmín; František Němec; Milan Šipoš; Milena Petráková; Marie Viesingerová; Hana Šurimová; Anna Strapková; Alžběta Němcová a Anna Šipošová.

Polovina žáků přestoupila na zdejší školu z Černé s nedostatečným prospěchem, který byl zapříčiněn zřejmě z těchto důvodů:

- nedostatečná školní docházka
- přetěžování dětí domácími pracemi
- nezájem rodičů o výsledky vyučování a výchovu dětí
- většina rodičů ngramotných / reemigranti z Rumunska/
- špatné rodinné prostředí, opilství, rváčství, krádeže, loupeže a nižší duševní úroveň rodičů

Od 1. listopadu 1952 bylo na škole zřízeno školní stravování a zemědělský útulek. Jako kuchařka nastoupila Edltraudt Lepschy a pěstounkou v útulku byla její starší sestra Marie Lepschy. Do stravovny se přihlásili všichni žáci školy, nákup potravin se proplácel z rozpočtu MNV Plánička a z části za stravné vybrané od některých žáků.

Nábytek do kuchyně a útulku byl snesen z obce a zařízen podle školních potřeb. Teprve o vánocích 1952 byl v Dřevoně České Budějovice zakoupen nábytek nový – myčka, skříň, stolky a židle a květinové stolky.

V listopadu 1952 zakoupil pro školu předseda MNV Pavel Surmín nové gramoradio v ceně 16 500 Kčs, které proplatil KNV České Budějovice. Potíže však byly se sháněním a nákupem kamen. Byl totiž zákaz nakupovat předměty, které přesahovaly částku 3 000 Kč, které se pokládaly za investice a na něž nebyla v rozpočtu obce položka. Kamna byla ve škole pouze

jedna a bylo třeba vytápět čtyři místnosti /kuchyň, útulek, třídu a byt/. Vedoucí kovomatu v Horní Plané však vyšel škole vstříc tím, že zakoupená kamna rozepsal na několik úctů. Rovněž bylo i málo dřeva a nebylo uhlí.

Veškeré školnické práce bez nároku na odměnu, prováděla od počátku až do prosince 1952 ředitelka Bohuslava Brunová. Od 1. ledna 1953 byla přijata za školnici Marie Frnková.

Přes vánoční prázdniny byla škola vykradena, pachatelé nebyli dostiženi. Byly odcizeny školní věci, nádobí, příbory, otrhán vánoční stromek a vyloupen byt ředitelky Brunové, odcizeno zejména prádlo a oděv. Pachatelé nebyli dopadeni a protože škola nebyla proti krádežím a vloupání pojištěna nedostal nikdo žádnou náhradu.

Pololetní vyučování bylo rozdáno 31. ledna 1953 pouze 11 žákům – 2 žáci – Milan Šipoš a Anna Šipošová klasifikováni nebyli, neboť jejich rodiče utekli dne 14. ledna 1953 na Slovensko.

Ve škole se pravidelně 1x týdně hrávalo loutkové divadlo, které bylo škole přiděleno ONV Český Krumlov.

Od 1. ledna 1953 byl zemědělský útulek přejmenován na Mateřskou školu. V MŠ bylo celkem osm dětí a pěstounkou Marie Lepschy. Dvakrát v měsíci se děti z MŠ spolu s Národní školou zúčastňovaly filmového odpoledního představení v Černé.

Pololetní prázdniny trvaly 14 dní.

V březnu odešla ze školy Milena Petráková, jejíž matka se odstěhovala do Valu u Veselí nad Lužnicí, počet žáků byl celkem deset.

K 1. červnu 1953 proběhla v ČSR měnová reforma, na škole bylo ukončeno stravování, protože nebyly v rozpočtu peníze v nové měně. 16. června 1953 pak školu opustila i kuchařka Edltrauth Lepschy.

30. června byla 10 žákům vydána závěrečná školní zpráva, přičemž jeden žák neprospěl, jeden byl s vyznamenáním a ostatní prospěli.

Žáci školy se v tomto školním roce zúčastnili i brigády na sázení lesních stromků, kde za tři dny jich vysadili celkem 3 400 kusů v katastru obce Plánička.

Během prázdnin pak žáci nasbírali 3, 6 kg sušených léčivých bylin, především kontryhel, maliník a jetel červený.

Školní rok 1953/54

Dne 1. září byly slavnostně uvítáni do 1. post. ročníku žákyně Anna Juročková a Marie Surmínová.

Od tohoto data se rovněž na škole nevyučovalo náboženství, neboť se nikdo nepřihlásil.

Od 1. listopadu 1953 byla uzavřena MŠ pro nedostek dětí / pouze dvě do 1 roku/ a pěstounka Marie Lepschy ze školy odešla a přijata za pěstounku v Dolní Vltavici. 23. února 1954 odešla na mateřskou dovolenou ředitelka školy v Plániče a tak byla škola spojena se sousední školou v Bednářích, zpočátku pouze na 14 dní, než se sežene náhradní síla. Žactvo obou škol vyučovala ředitelka školy v Bednářích Marie Filípková. Vyučovalo se v Plániče, protože zde byli tři žáci 1. post. ročníku, zatímco v Bednářích nebyl žádný. Vyučovalo se tak čtyři týdny, protože KNV stále neměl žádnou sílu.

Na přání rodičů žáků v Bednářích pak bylo vyučováno po týdnech střídavě v obou školách, aby nemuseli žáci z Bednářů stále docházet. Potom však nastala změna v počtu žactva obou škol – z Pláničky se dva žáci odstěhovali, z toho jeden z 1. post. ročníku a naopak do Bednářů přibyli tři žáci / jeden do 1. post. roč. /, takže v Plániče bylo nyní šest žáků a v Bednářích 10 a tak se vyučovalo v Bednářích.

Změny v počtu žactva byly v tomto školním roce velké. Začínalo se se 13 dětmi, ale během roku se jich dost odstěhovalo. 28. září se odstěhovali František Němec a Alžběta Němcová do

Hůrky, Michal Bauci 4. ledna do Černé, 15. ledna Anna Šurimová na Slovensko do Bánovců nad Ondavou, dále Štefan Surmín a Marie Surmínová 29. března do Bližné a Jan i Josef Hečko 4. dubna do Slavkovic.

Do školy naopak po přistěhování přibylí Štefan Račák a Štefan Bubela dnem 10. dubna.

Vysvědčení tak bylo vydáno 26. června 1954 celkem sedmi žákům, jeden propadl z jazyka českého a z ruského, zejména také pro zameškání 269 vyučovacích hodin ze zdravotních důvodů.

V tomto školním roce děti, vedle různých školních oslav, navštívily divadelní představení vesnického divadla v Černé, které zahrálo „Zmoudření ševce“ a některé pohádky Boženy Němcové. Děti absolvovaly i pravidelné lékařské prohlídky, zejména chrup a očkování, na školním výletě byly společně s dětmi s Bednářů, Mokré, Dolní Vltavice a Hůrky, na Vranovské přehradě, na Macoše a v Brně.

Školní rok 1954/55

Během prázdnin byla celá škola v Plániče důkladně umyta a vybílána, zejména také proto, že v červenci zde byli ubytováni příslušníci lesní brigády a školu zanechali ve špatném stavu.

Vyučování bylo zahájeno 1. září 1954 již normálně, protože ředitelkou byla jmenována Růžena Troupová, dosavadní učitelka ve Chvalšínách.

Škola je jednotřídní, žáků nastoupilo pouze sedm, přičemž je v 1. p. ročníku 1 žák a po dvou jsou ve 2., 3., a 5. postupném ročníku. Vzhledem k malému počtu žáků se nevyučovalo podle sovětského vzoru a není ustavena ani pionýrská organizace ani družina.

Veškeré učebnice dostali žáci úplně nové, protože se vyučuje podle nových osnov a učivo je nově zpracované. Škola však nemá žádné učební pomůcky, knihy nebo obrazy a tak některé děti, zejména slovenských reemigrantů, s učivem stále zápasí, zejména kvůli neznalosti českého jazyka.

Pro malý počet přihlášených žáků se nevyučuje ani náboženství.

Děti uzavřely v měsíci československo-sovětského přátelství závazek na sběr starého železa, kterého je v obci velké množství a sebrané shromáždily na prostranství před hasičskou zbrojnicí. Před vánocemi byla slavnost pod stromečkem a od 23. prosince začaly prázdniny, které trvaly do 3. ledna. Pak však nastala tuhá zima, napadla spousta sněhu a vánice vytvořily mohutné závěje, mnohdy až dvoumetrové. V důsledku toho poklesla značně školní docházka, několik dětí onemocnělo, vyskytl se černý kašel, angína a chřipka. projevílo se to i zhoršeným prospěchem v pololetí, kdy propadli dva žáci, což bylo 28% celkového počtu a škola se tak zařadila mezi nejhorší v okrese.

Ve druhém pololetí, které začalo 7. února se pak učivo dohánělo odpoledním doučováním. Jen díky malému počtu žáků se výsledky přece jen zlepšily. Velkým problémem jsou ovšem rodinné poměry dětí. Ty nemají kde napsat úkoly, jsou přetěžovány domácími pracemi, v rodině není klid pro domácí učení. Rodiče žáky od učení spíše zrazují, škola nemá v rodičích žádnou podporu.

Zdejší lidé stále setrvávají v zajetí určitých pověr, velmi nízká je hygiena bydlení a odívání, což se neblaze odráží na výchově dětí. Děti jsou sice nepořádné a nečisté, ale jejich chování je velmi dobré.

Potřebnou vodu škola používá ze studánky na návsi, což okresní hygienik dr. Tupý označil za naprosto závadné a nařídil MNV v Černé vyčištění pramene a zřízení zděné nádrže.

Školní budova není rovněž v dobrém stavu. Najaře 1954 byla sice opravena střecha, ale postupně se tašky a nástřešníky opět uvolnily a do školy, a právě do třídy, při dlouhotrvajícím dešti, zatéká. Celkově je škola vlhká a studená, třída nízká a nevhodně osvětlená, nevyhovují ani záchody.

Na základě dotace ONV Český Krumlov obdržela škola v dubnu 1954 několik knih a obrazů, čímž se vylepšil počet učebních pomůcek.

V květnu přistoupily do školy tři nové žákyně z Blatné u Frymburku, stav žáků se tak zvýšil na deset.

Po celý školní rok udržovala škola družbu se sousední školou v Bednářích, což přineslo mnoho dobrých námětů nejen při práci při vyučování, ale také ve styku s veřejností.

Školní rok byl ukončen 18. června 1955 vzhledem ke konání 1. celostátní spartakiády v Praze. Žáci ze školy v Pláničce se žádného cvičení nezúčastnili, protože zde nejsou podmínky pro nácvik.

Školní rok 1955/ 56

V tomto školním roce bylo zapsáno celkem 7 žáků, neboť během prázdnin se odstěhovala rodina Strapkova, čímž ubyli čtyři žáci. Naopak nově přistoupily Pavla a Vlasta Řezníčkovy, které se přistěhovaly z Moravy a do 1. třídy nastoupil Petr Kaliánko.

Stav žáků byl v jednotlivých postupných ročnících tento: 1 – 0 – 4 – 1 – 1. Ředitelkou je i nadále Růžena Troupová.

Do žakovské knihovny se zakoupili další knihy a tak počet svazků již činí 77. Děti si knihy velmi rády půjčují, je to vesměs jediný způsob kulturního vyžití v obci, kde vůbec nic není. Navštěvují občas i filmová představení v Černé, ale při špatném počasí je to, zejména pro přespolní žáky daleko a obtížné.

Podzim tohoto roku byl velmi krásný a teplý a tak škola chodila velmi často na procházky. Žáci se tak seznámili s pracemi na pozemcích Státního statku v Muckově, prohlédli si strojní park a zvláště kombajn se těšil velkému zájmu.

V září se konaly na Šumavě manévry a v Pláničce byl po celý týden oddíl vojska a divizní nemocnice. Děti se tak seznámily s vojáky, poznaly různé druhy zbraní, sledovaly vojenská cvičení a způsob maskování před letadly.

V tomto školním roce byla provedena redukce učebních osnov, především v jazyce českém, kdy se vynechaly méně podstatné věci z mluvnického učiva. Přesto je na zdejší škole jazyk český i nadále kámen úrazu.

Začátkem listopadu prohlédl děti školní lékař a zjistil především závadné držení těla, ponejvíce u větších dívek. Tyto žákyně musí pracovat se svými rodiči ve stáji, ráno musí vstávat ve tři nebo čtyři hodiny, krmit a dojit krávy na statku. Na žádost školy zjednal vedoucí oddělení určitou nápravu, rodiče přeložil na horší práci a navrácení do stáje podmínil slibem, že již nebudou posílat dívky do stáje a ani je jinak nepřetěžovat domácí prací.

Zima byla zpočátku mírná, pak však nastaly kruté mrazy a napadlo množství sněhu. Docházka se však nijak neoslabila, protože škola měla dostatek uhlí a tak se pokračovalo, přestože v některých jiných školách bylo vyučování přerušeno. Přesto ve třídě zmrzly všechny květiny, které děti pěstovaly. Dokonce jednu neděli klesla teplota ve třídě až na – 20°C.

V jarních měsících si žáci vypěstovali květinové a zeleninové sazenice, kterými osázeli předzahrádku u školy i u svých domovů. Opravili také taras u školy a terén, který byl zničen vojskem při podzimních manévrech. Kolem školy děti nasázely petrklíče z luk a těšily se z každého kvítku, jejich radost však kazí pasáci dobytka, kteří převádí skot těsně kolem školy. Na školním výletě byly děti opět společně s okolními školami a to v Trocnově, Borovanech, navštívily sklárny v Chlumu u Třeboně a na zpáteční cestě si prohlédly České Budějovice.

Na konci školního roku měly dvě žákyně samé jedničky a dva žáci propadli. Vystoupila Pavla Řezníčková, která bude pokračovat v 6. třídě na jedenáctiletce v Českém Krumlově.

Školní rok 1956/ 57

Ve škole nastoupilo tento rok celkem 12 dětí, Růžena Troupová zůstává nadále. V jednotlivých post. ročnících je tento stav: 6 – 0 – 1 – 5 – 0. Během celého školního roku se nikdo neodstěhoval ani nepřistěhoval, což bylo pokládáno za zvláštnost.

Během roku dostala škola mnoho pomůcek a nářadí k polytechnickému vyučování, v 1. a 3. post. ročníku byly jako nový předmět zavedeny ruční práce, které se však liší od těch, které na školách byly zavedeny do roku 1950 a pak zrušeny. Současné ruční práce již nejsou rozděleny na chlapecké a dívčí, žactvo se seznamuje s nástroji, učí se jich užívat, pracuje s tkaninou, papírem a dřevem. Hlavním účelem je však vypěstovat v dětech zálibu a lásku k tělesné práci a úctu k pracujícím.

28. a 29. října přišly prudké sněhové bouře. celá zdejší krajina byla doslova zavalena sněhovými spoustami. Do školy nemohly dokonce ani děti místní, lidé museli prohazovat cesty dům od domu po celé vsi.

Před vánoce byla uspořádána pro děti slavnost dědy Mráze v Muckově. Žáci pláničské školy spolu se školou v Bednářích předvedli přítomným pásmo písní a tanečků, odměnou pak byla nadílka.

V březnu roku 1957 dostala škola novou listovou tabuli a nové lavice se sklápěcími sedadly. Staré lavice již nebyly k potřebě, rozlézaly se a velikostí vyhovovaly pouze menším dětem. Starší žáci v lavicích seděli nepohodlně, celí zkroucení, nemohli se opřít, neboť jim zadní části hned ujížděly. příliš úzké a krátké vrchní desky znemožňovaly řádné psaní a kreslení. Rovněž tabule na stojanech stále padaly ze stojanů a ohrožovaly bezpečnost žáků.

V květnu pak škola dostala pěknou novou státní vlajku.

Ve školní kronice napsala ředitelka R. Troupová rovněž tento zápis:

V tomto školním roce se pracovalo při vyučování velmi pěkně. Malý počet žáků a pouze tři postupné ročníky ve třídě, dávaly možnost řádného procvičení látky. I když žactvo zde je neobyčejně zaostalé, nevychované, vyšlé z hrozných rodinných poměrů, možno říci, že ze dvou třetin silně podprůměrné, co se týče nadání, paměti a vůbec rozumových schopností, přece bylo dosaženo slušných výsledků. Samozřejmě, že námaha, dětem věnovaná, by přinesla ve škole s normálními dětmi lepší ovoce. Ale není ani možno chtít, aby se stůj, co stůj vyrovnaly výsledky ve vyučování se školou ve vnitrozemí.

Nikdo, kdo nežil nějaký čas s lidmi z pustin Rumunska, neví, jaký temný středověk myšlení a způsob života si tito lidé sem přinesli a stále v něm setrvávají. Jejich život se pronikavě zlepšil hmotně, oni ovšem zůstávají stále tíž analfabeti, lhostejní ke kultuře, libující si ve špíně a opilství, nepořádku a hádkách. Jaké mají být potom děti? Zamořené od začátku života alkoholem, vyrůstají v prostředí divokých hádek, jejich myšlení je zatěžováno temnem pověr a nesmyslů z náboženství, jediný výchovný prostředek, který znají, jsou rány a hrubé lání.

Jak se potom divit, že i ony jsou náchylné k pranicím, žádný spor nedovedou řešit smírem, jsou divoké a nedbalé. Školní prostředí je sice přitahuje a láká vlídností, čistotou a klidem, ale tempo a náročnost vyučování je unavuje.

Polytechnizace vyučování, na kterou se letos klade prvořadý důraz, bylo by zde třeba proměnit. Není se totiž co obávat, že z těchto lidiček ve třídě vyrostou běloručky. Neznají nic než tělesnou práci. Ale je třeba, aby si zamilovali práci pro radost, pro uspořádání krásného a klidného domova, pro zdraví. Snad se povede vychovat tuto generaci již tak, aby toužila po zařízeném a čistém bytě, po knihách a poznání. Aby se alespoň trochu odlišil jejich život od živoření jejich rodičů. Aby slovo pohraničí ztratilo konečně hanlivý přízvuk, jako by se jednalo o džungli, kalné vody, pustiny divokého západu a podobně.

Stejně tak jako na ostatních školách se rovněž zde děti zúčastňovaly hledání mandelinky bramborové – amerického brouka, což musely provádět především o prázdninách, neboť v této době byl vývin brambor a tím i brouka největší.

Na výletě byli žáci tentokrát pěšky a to k Vltavě do Dolní Vltavice.

Na konci roku propadla jedna žákyně, která vyšla z páté třídy jako čtrnáctiletá.

Školní rok 1957/ 58

Prvního září 1957 nastoupilo do školy v Pláničce celkem 13 dětí. Dvě děti usedly do lavic první třídy, šest do druhé třídy, tři do čtvrté a dvě do páté – vesměs všechny slovenské národnosti.

Následující text ze školní kroniky opisují doslovně, tak jak byl zaznamenán ředitelkou Růženou Troupovou:

Naše vesnice ožila nezvyklým ruchem tento podzim. Usídlila se zde skupina bagristů se svým mohutným strojem a bagrovala u opuštěného lomu zem na sypanou hráz, která se buduje v Hůrce. Nepřetržitá řada mohutných aut odvážela hlínu na hráz, která bude zadržovat vody lipenského jezera. Jezero se naplní vodou asi za dva roky a úplně změní tvářnost našeho kraje. Přivábí sem turisty z celé vlasti a milovníky vodního sportu a rybaření. Kolem jezera se vybuduje silnice pro dálkový provoz a všechny vsi podél silnice se rovněž dočkají úpravy a přestavby.

Ves Plánička by nutně potřebovala celá obnovit. Opravily se sice některé budovy, ale kolem nich zůstávají rozvaliny, všude bují křoviny, stojatá voda vytváří mokřiny, rumišťe podél zbořenin divoce zarůstají kopřivami, vrbkami a bodlácím.

Překrásné hory se svými věkovitými hvozdy, naše rodná Šumava, drahá všem Čechům, ochranná tvrz vlasti v minulosti a hranice míru dnes, by si zasloužila větší péči a lásku k domovům, které lidem skýtá. Snad nová generace, kterou škola vychovává, až dospěje, zkrášlí svou prací tuto část naší vlasti.

Naše zdravotnictví svádí úspěšný boj s různými chorobami a snaží se omezit jejich výskyt. Každoročně se na škole provádí očkování proti zhoubné tuberkuloze, která počíná ustupovat a dávno již není královnou nemocí. Letos se očkovalo poprvé též proti dětské obrně. Tato hrozná nemoc musí rovněž ustoupit před mocí vědy. Očkovací látku zakoupila naše vláda za nesmírné sumy peněz v Kanadě. Veškeré učitelstvo našeho okresu bylo očkováno proti tyfu, paratyfu a tetanu. V našem okrese je to nutné opatření, neboť tyto nemoci se zde zhusta vyskytují. Způsobuje to především závadná voda. Jsou zde jen mělké studny, kolem dokola dobytčí pastviny, dobytek se vodí ke studnám napájet a tím se snadno dostane nákaza do pitné vody. U nás byla voda rovněž shledána závadnou a tak okresní hygienik provedl desinfekci studny, ze které celá obec pije vodu.

Kolik let již uplynulo od konce války a stále je nebezpečí pro děti z nalezené munice po Němcích. Členové VB konali přednášky, varovali děti před sbíráním munice i zbraní různého druhu. Nejvíce se jich nachází v domech po půdách při sundávání došků. Tam pod došky ukryli odcházející Němci ve čtyřicátém pátém roce náboje, revolvery, granáty i pušky.

Rovněž stoupá počet silničních nehod zaviněných dětmi a požárů vzniklých dětskou hravostí je také velmi mnoho. Tato smutná, každoroční bilance, nás nutí, abychom neustále děti varovali a dohlíželi na ně.

Tradičním se stal u nás zvyk konat pro děti slavnost Dědy Mráze. Těší se ní každoročně před vánocemi nejen malí, ale i dospělí. Společnou péčí zaměstnanců statku byla i letos slavnost pro děti přichystána a tak děti z Pláničky a Muckova prožily krásné odpoledne, plné radosti a smíchu.

Vánoční prázdniny trvaly letos od 23.prosince do 6. ledna. Po nich vždy nastává doba nejušilovnějšího učení – blíží se vysvědčení, končí I. pololetí. Odměnou je pak týden pololetních prázdnin, kdy je většinou více sněhu i mrazu než o vánocích. Užije se proto zimních radostí plnou měrou.

Letošním rokem musím zaznamenat do pamětní knihy velmi smutnou událost. Nestalo se nic podobného v dějinách školy. A sice: žák Šimon Bubela byl pro krádeže, kterých se v okolí dopustil, určen lidovým soudem v Českém Krumlově k výchově mimo svou rodinu a uzavřen do dětského domova ve Vodňanech. Chlapec byl již z domova veden ke špatnému jednání. Rodinné prostředí svým vlivem a příkladem způsobilo, že se dopouštěl trestných činů. Snad se ještě podaří změnit jeho povahu. Ale ponecháním tohoto dítěte doma by se z něho stal vyvrhel lidské společnosti. Jeho odchod do domova zapůsobil silným dojmem na celou veřejnost zde. Reemigranti uviděli, že naše republika neponechá děti v nesvědomitých rukou, třeba otcových a neváhá je odebrat z lůna rodiny, která si nezaslouží, aby mohla plnit vznešený úkol, vychovávat dítě v člověka.

Sníh ležel letos dlouho, vysoký a ulehlý. Zvěř hladověla a bída jí hnala až k lidským obydlím. Zajíci nám zničili na zahrádce tříleté třešně právě na první jarní den. Potom však nastala obleva tak prudce a náhle, jako zázrakem, a naplnilo se lipenské jezero. Ale ještě nejsou hotovy prostory podzemní elektrárny. Ještě se pracuje hluboko v nitru šumavské žuly, 180 m pod povrchem země. Avšak sypaná hráz, novinka v dějinách přehrad, už stojí a zadržuje vody jezera 42 km dlouhého. Každé ráno vysoké mlhy ukazují po celé délce polohu jezera. Za jasného počasí je voda vidět mezi lesy u Dolní Vltavice z horního konce vsi.

Celičský rok se děti nesmírně těší na školní výlet. Je to pro ně nejkrásnější den v roce. Střádají si po korunkách a kdykoliv nesou úspory zapsat poznamenají, že je to na výlet. Letos jsme jeli vlakem společně se školou v Bednářích a to na Hlubokou. Výlet se vydařil, děti byly nadšené zoologickou zahradou. Ještě dlouho vzpomínaly na opičky a papoušky.

Den za dnem tak ubíhal v pilné práci. Často se zdá, že ta mravenčí práce s dětmi zde je marná! Ale výsledky přece jen jsou, ne sice pronikavé a úchvatné, ale tak docela marná námaha s malými hraničáři není. I oni jsou hodni naší lásky!

Nastal konec roku, školu opustily čtyři děti, na prázdniny odešli všichni zdraví a šťastni. Škola tiše vyhlíží osamělá, je konec práce nad knihou a sešity. V srpnu se škola vybilila a uklidila, kruh roku se uzavřel.

Náves na Pláničky v současnosti – čistě rekreační osada

Se svými žáky v pláničské škole.

Školní rok 1958/ 59

V pondělí 1. září nastoupilo do čtyř postupných ročníků celkem 11 žáků. Nebyl tentokrát druhý post. ročník, nikdo se neodstěhoval, ani nepřistěhoval.

Do školní knihovny přibyly další svazky, celkem jich knihovna čítá již přes sto. Zakoupilo se i další množství různého materiálu pro polytechnickou výuku. Stále však chybí dostatek vhodných názornin pro vyučování v 1. post. ročníku. Celkově se dá říci, že škola už má všechny nejdůležitější pomůcky.

Naše škola má trvání teprve sedm let, ale není nijak chudá. Na školství se věnoval dost prostředků, stejně tak se nedá srovnat úroveň dětí před sedmi léty s dneškem.

Do konce roku 1958 se slavil Den znárodnění, dále proběhly oslavy VŘSR a slavnosti dědy Mráze. Pololetí skončilo 2. února, neprospěli dva žáci.

V dubnu postihla Pláničku epidemie zarděnek a tak po čtrnáct dní zela škola prázdnotou, což bylo pak hrozné zdržení v práci. Ani opakování se nemohlo řádně provádět, děti byly nemocné ještě na 1. máje, takže se nemohly zúčastnit oslav v okresním městě.

Jaro bylo většinou samá prška, mlhy a vlhko.

V kraji jižních Čech byla letos význačná událost. na lipenské přehradě začali vyrábět elektrický proud. Jezero se naplnilo vodou a ta roztočila v podzemní elektrárně turbíny. Z Maďarska přivezli také dvě lodě pro dopravu osob po jezeře. Škola tam byla tento rok na výletě. Loď jede z lipenského přístavu až do Jestřábí za Dolní Vltavicí a zase se vrací zpět. Vybuduje se také přístav u nádraží v Černé, potom se již nebudou muset cestující vracet zpět na Lipno. jedna jízdenka stojí 12 Kčs.

Okolí jezera je však ještě pořád v neladném stavu. Silnice přes přehradu ještě není hotová a přejezd je zakázaný. nějaký čas to bude ještě trvat, než se vše upraví. Ale již teď sem přijíždějí turisté zdaleka široka.

Stejně jako v předešlých létech, žáci si spořili peníze, sbírali odpadové suroviny a léčivé byliny.

Školní rok skončil v sobotu 27.června, bylo rozdáno vysvědčení, tři žáci však nepostoupili do vyššího ročníku. Nebudou však pokračovat zde, ale ve škole v Černé v Pošumaví.

Škola v Plániče tímto dnem končí své působení !!

Budova školy na plániče kolem roku 1957

Osud školní budovy na Plániče.

Po zrušení školy sloužila budova jako ubytovna pro zaměstnance melioračního závodu, kteří prováděli meliorační práce na hospodářství Muckov, statku Černá v Pošumaví.

Po skončení prací byla budova předána MNV Černá v Pošumaví, kdy se na základě protokolu dne 27.června 1961 konala předávka za účasti předsedy MNV Vladimíra Hofírka a zástupce stavby Zdeňka Liebla.

Prohlídkou celé ubikace bylo zjištěna značná devastace budovy. Bylo rozbito 17 okenních tabulí a zničeny dva okenní rámy, z dřevěné kolny, která sloužila pro sběr odpadových hmot, zbyla jenom kostra, vše ostatní ubytovaní spálili.

Dále byla rozbита osvětlovací tělesa, chybí vypínače, dveřní kliky, několik dveří rozbito, do stěn byly zaráženy velké hřebíky, světnice nebyly po celou dobu umyty. Bude nutno provést celkové vyčištění, opravy a vymalování, což provede Státní statek na náklady melioračního podniku.